

BİNBİR ROMAN

Cilt: 6 - Sayı: 141 - 25 Kuruş

24 - Ocak - Çarşamba - 1951

STELLA ŞAŞIRDI, BAŞINI ÖNÜNE EĞDİ

HALBUKİ BÖYLE BİR HİTABA ALIŞIK
OLMANIZ İÇAP EDER. HAKIKT BİR
BEY OLDUĞUNUZU İŞİTTİM..

BURADA, BİRÇOK ŞEYLER
GİBİ ONU DA UNUTTUM..
YALNIZ FENA ŞEYLER U-
NUTULMUYOR.

ARADIĞIM KADIN

RUH HALETİNİZİ ANLIYO-
RUM EFENDİM. SİZ BİR
KADINI ÇOK SEVMİŞSİNİZ.
ŞİMDİ ONUN YÜZÜNDEN
BURAYA DÜŞÜNCE ON-
DAN NEFRET EDİYOR-
SUNUZ. AMA BUNU YAP-
MAYIN.. ONU KALBİNİZ-
DEN SİLİN, FAKAT NEF-
RET ETMEYİN..

HELE BAK.. HAKKIMDA
NE ÇOK ŞEY ÖĞREN-
MİŞSİNİZ. KİM SÖY-
LEDİ SİZE BUNLARI?!

MÜDİRİYETTEKİ Fİ-
ŞİNİZİ OKUDUM..

YA... PEKİ SİZİN FİKRİ-
NİZE GÖRE O KADINDAN
NEDEN NEFRET ETME-
MELİYİM?!

ÇOK
NAZİK VE
AKLI SELİM
SAHİBİSİNİZ..
FAKAT BEN ARTIK
HİÇBİR KADINI SEV-
MİYECEĞİM.. MATİL-
DE BENİM BÜTÜN
AŞK TECRÜBEMİN HÜ-
LÂSASI VE SONUDUR..

NEFRET İNSANLAR
DAKİ BÜTÜN SEVGİ
HİSLERİNİ SİLİP SÜ-
PÜRÜR. HALBUKİ SİZ
TEKRAR SEVMEK
İSTİYORSUNUZ DE-
ĞİL Mİ? DÜNYADA BU-
NA LÂYİK O KADAR ÇOK
KADIN VARKİ..

49/

141

NE KADAR BÜYÜK LÂFLAR
SÖYLÜYORSUNUZ? YA BİR
KADIN SİZİ SEVERSE
O ZAMAN NE YAPACAKSINIZ?

ÇOK TUHAFSINIZ
MATMAZEL...
SANKİ BU İŞLERİ
BİLİYORMUŞ GİBİ
KONUŞUYORSUNUZ..
KAÇ YAŞINDASINIZ?

ONSEKİZ!

PEKİ HİÇ SEV-
DİNİZ Mİ?

49/2

SEVMEK Mİ? KİMİ?
NE MÜMKÜN? NEREDE YA.
ŞADIĞIMI GÖRÜYORSUNUZ. BURADA
BİRİNİ SEVMEME İMKÂN VAR
MI KUZUM.. BİLSENİZ BU HAYAT-
TAN NASIL BIKTIM.

ÇOCUK.
LUGÜMDANBERİ
BURADAYIM. KÜÇÜK
İKEN BURASI HOŞUMA Gİ-
DERDİ. ŞİMDİ BOĞULACAK GİBİ OLU-
YORUM. BENİM BURADA
MAHKÜMDAN NE FAR-
KIM VAR Kİ..

FAKAT SİZİN SA-
HİLDE, GÜZEL
BİR VİLLANIZ
VAR.

EYET AMA
GÖRDÜĞÜM İNSANLAR HEP
AYNI.. BABAM ANNEM.. BU HAPİS
HANEYE BAŞKA YÜZLER GÖR-
MEĞE GELİYORUM. SİZ YAKIN-
DA ÇIKACAKSINIZ.. NE OLUR BE-
Nİ DE GÖTÜRLÜN..

STELLA YAVRUM..
BURADA ANNEN
BABAN VAR.. SON-
RA NE DERLER..

NE
DERLERSE
DESİNLER. BIKTIM
BU HAYATTAN..
BENİ KURTA-
RACAKSINIZ
BURADAN
DEĞİL Mİ?

AH SİZE
NASIL MÜ-
TEŞEKKİRİM

PEKİ..
SÖZ VERİYD-
RUM STELLA.. AR-
TIK BANA İTİMAT
EDEBİLİRSİN..

141/2

ARKASI VAR.

Karşımda oturan adam nazarlarını dakikalardan beri kol saatimle yüzüm arasında doluşturmaktaydı. Gözleri de vatan-daşlarına has, zeki ve samimi ifa-delerden tınamıyla mahrum, çıl-gın prıltılarla ışıltıyordu. Bilhas-sa ellerimi ve kollarımı, sanki bir deri hastalığının emarelerini arı-yormuş gibi büyük bir dikkatle süzdükten sonra, ağız ağıza şarap dolu bardağın arkasından sordu: «Kol saatinizi tuhaf bir yere takmışsınız, monsieur.»

Bir romana başlamama yetecek kadar enteresan bir mevzu bula-madığım zamanlar, karımla bera-ber Avrupayı dolaşırken, Mister Herr, doktor, Senor, Signor, Mon-sieur gibi tabirlerle hitap edilmeye alışmıştım, ama, bu yabancı ada-mın Monsieur deyişinde gizli, nef-retle karışık vahşet beni hafifçe ürpertti:

«Evet, dedim. Şimdiye kadar hiç saatini bileğinin altına takan kimseye rastlamamış mıydınız yoksa?»

«Hayır, hem de hemen hemen herkesin bileğine baktığım halde hiç böylesini görmedim.»

«Canım bir yere çarparak kırıl-ma ihtimalini azaltmak için saa-timi hep ters tarafa takarım, di-ye devam ettim. Karımın söyledi-gine göre konuşurken elimi kolu-mu biraz fazla sallıyormuşum da..»

Ve adamın kanlı gözlerini bu sefer de saatimin altındaki geniş kayışa diktğini görerek: «Bazı kimselerin iddia ettiğine göre vücudümün neşrettiği manyetik dalgaların çok-luğundan mı, yoksa bir doktor dos-tumun dediği gibi biraz fazla tuz-lu olan terimden çıkan buharın ma-kinesine tesir ettiğinden mi bilmi-yorum, dedim. Saatim son zaman-larda, saatçilerin de anlıyamadıkları bir sebepten ötürü iyi işlememeye başladı ve ben de bunun üzerine etimle saatin arasına bu deri ka-yışı takmak zorunda kaldım. Fay-dasını da görmedim değil hani.»

Adam: «Öyle mi, diye homur-dandı. Tuhaf şey doğrusu..»

Bu gazinoya karımı beklemek için oturmuştum ve onun da gelme-sine daha en aşağı yarım saat var-dı. Yeni bu garip adamla bir müd-det daha konuşabiliirdim.

Garsonu çağırarak ona bir bar-dak şarap daha ısmarladım ve lâf olsun diye: «Ne dersiniz, dedim. Harbe girecek miyiz acaba?»

Yüzünün bütün hatları bir anda karma karışık oldu ve korkung bir sesle: «İnşallah, diye cevap verdi. Nerede o günler?»

«Bundan önceki harpte çek-tiklerimiz yetmedi mi?» dedim. Şimdiye kadar hiç böyle garip bir temennide bulunan insana rastla-mamıştım: «Bunu niçin arzu etti-ğinizi anlıyamadım..»

Adam gözlerini kısarak: «Niçin mi, Monsieur dedi, Niçin mi? A-radığım insanı ancak harpte bula-bilirim de ondan. Kimin tarafın-da ve kimin için dövüşürsem dövü-şeyim, bunun bence hiçbir ehem-miyeti yok. Yeter ki onu bulayım.»

Kol Saati

Nakleden:
S. DEMİRCİ

«Karanlıkta mümkün olduğu kadar nişan alıp tetiğe dokunmamla parlak noktanın kaybolması bir oldu.»

Şaşırmıştım. Çekine çekine sor-dum: «Kim bu?»

«Anlatayım, dedi. O adam sizin vatandaşınız olmasaydı ve bileği-nizdeki saati görmeseydim cevap vermezdim ama artık anlatabili-rim.»

Öyle coşmuştu ki hızımı keşme-mek için hemen bir şarap daha ı-smarladım.

«Geçen harpteydi, Monsieur, di-ye devam etti. Ben yüzbaşıydım ve sizinkilere karşı dövüşüyordum. Bu şehirde temiz yüzü ve temiz kalp-li bir sevgilim avrdı. Harbin iki-mizi muvakkat bir zaman için de ayırmasına tahammül edemiyordum. Felicia'nın yüzü öyle güzel, öyle cana yakındı ve biz birbirimi-zî okadar çok seviyorduk ki bil-seniz...»

«Aylarca ondan uzak kaldıktan sonra nihayet bir gün gene bura-ya dönebildik. Şehri vatandaşları-nız işgal etmişlerdi ve ben daha yoldayken Felicia ile annesinin işgal kuvvetlerine ait subaylardan dostlar edindiklerini duyarak bey-nânden vurulmuş dönmüştüm. O gün akşama kadar surların dışın-da çarpıştıktan sonra güneş batar-ken şehri tekrar ele geçirmeye mu-vaffak olduk.»

«Her işi bir yana bırakıp doğru onun evine koştum. Kapıyı Felicia açtı ve beni görür görmez kesik bir çığlık koparıp kollarını gererek yolunu kesmeye çalıştı. Fakat benim, kapının yanında duran bir çift çizmeyi görmemle, onu bir to-katta yere serip merdivenlere fir-lamam bir oldu. Tabancam elim-deydi ve çizmelerin sahibinin bey-nini bir kursunda darma dağınık etmekten gayr hiçbir şey düşün-miyordum.»

«Birdenbire birisi elektrikleri söndürüverdi ve ben merdivenin son basamağını atlarken ortalık bir anda zifiri karanlık kesildi. Hemen olduğum yere uzandım. Düşmanımın nerede olduğumu an-lıyamaması için en küçük bir çı-tırdı bile çıkarmaktan korkarak ne-fesimi kesmiş bekliyordum ve or-talıkta, ara sıra çok uzaklardan

gelen top gürültülerinden başka hiçbir ses duyulmuyordu.

«Yirmi dakika kadar sonra ha-fifçe doğruldu'm ve bütün dikkati-mi gözlerimde toplayıp karanlığı delerek bir şeyler seçmeye çalış-tım. Birdenbire tüylerim diken di-ken oldu.»

«Birkaç metre ileride mavim-trak yeşil renkli ve soluk bir ışık beneği parlayıp sönüyordu sanki. Aynı noktaya bir iki saniye dikkat-le bakınca artık hiçbir şey görmez oluyor ve ancak gözümü bir müd-det ondan ayırdıktan sonra par-laklığını tekrar farkedebiliyordum. Kedi gözü gibi bir şeydi bu. Ve belki de sahiden bir gözdü. Çünkü muayyen bir zaviye ile ışık aldık-ları zaman gözlerin yeşil yahut da mavi göründüklerini duymuştum.»

Heyecanla: «Evet, dedim. Hak-lısiniz, sonra?»

Adam bir yudumda önündeki dolu bardağı yarıya indirdikten sonra: «Fakat bu da pek zayıf bir ihtimaldi, diye devam etti. Zira parlak nokta çift değil sadece bir taneydi. Bütün sabrım tükenmeye başlamıştı. Nihayet ne olursa ol-sun parlak noktanın üzerine ateş etmeye karar verdim ve tam cebi-ne koyduğum tabancayı tekrar çıkarmak üzereyken elime boy-numda asılı dürbün ilitti. Onun, yanında olduğunu unutmuşum bi-le. Hemen silâhı yerine bırakarak dürbünü gözlerime yaklaştırdım ve ne gördüm biliyor musunuz, mon-sieur?...»

Nereden bilecektim: «Hayır, de-dim. Ne gördünüz?»

«Parlayan küçük şey bir kol saatiydi, monsieur; fosforlu ve ufak bir kol saati.»

«Demek ki düşmanım orada, karanlığa alınıp başlanan göz-lerimin hayal meyal seçtiği diva-nın üzerindeydi. Fakat ne vaziyet-teydi acaba?... Parlak nokta bir hayli yüksekte olduğuna göre ada-mın divana uzanmış olmadığı mu-hakkaktı ve o halde oturuyordu. Benim için de saate nişan alıp te-tiği çekmekten başka yapacak hiç-bir şey yoktu. Zira saatin hangi

kola takıldığını kestiremiyordum ve tahminim yanlış çıktığı takdirde adamın kalbi hizasına atacağım kurşunun boşa gitmesi de muhte-meldi..»

«Karanlıkta mümkün olabildiği kadar dikkatle nişan alıp tetiğe dokunmamla, parlak noktanın kay-bolması bir oldu.»

Kendimi tutamayıp: «Bravo! dedim. Aşkolsun size...»

Yabancı kötü kötü sırtarak de-vam etti: «Önce adamın iniltisini, arkasından Felicia'nın feryadını işittim ve tam o sırada yolunu şa-sırmış bir topçu mermisi evin or-tasında patladı...»

«Hastahanede gözlerimi açtığım zaman doktorlar dibinden testik-leri sol bacağımın yerine takacak-ları yapma bacağın ölçüsünü al-makla meşguldüler. Bir iki gün sonra da Felicia'nın vatandaşınız olan subayla evlenerek uzaklara gittiğini öğrendim.»

Başımı esefle sallıyarak: «Ne talihsizlik, dedim. Olur şey değil, doğrusu...»

«Hakkaten öyle diye cevap ver-di. Ve işte şimdi onun için harb! bekliyorum.»

Ne demek istediğini anlıyama-mıştım, sordum: «Peki ama, bu-nun harple ne alakası var...»

«Her şeyden önce bu adam bi-zim lisanımızı biliyor ve memleke-timizi tanıyor, monsieur, dedi. Bu yüzden de harp çıkar çıkmaz bu hususyetlerinden faydalanmak için onu herhalde buraya gönderirler ve gelirken Felicia'yı da beraber getirir tabii... Gerçi düşmanının yüzünü görmedim ama adını biliyo-rum ve onu tanımam için yaralı bileğini farketmem de kâfi zaten.»

Yumruklarıyla göğsüne vurup vahşi sesler çıkararak: «Ah! di-yordu. Ah, onu bir elime geçirebil-sem...»

Tekrar saatime baktım ve: «Ba-na müsaade, dedim. Artık gitmem lâzım, çünkü karım bekliyor. Ta-lihinizin bu sefer olsun gülmesini dilerim. Hoşça kalın!..»

«Güle güle, monsieur, dedi. O-nunla ikinci karşılaşmanızda daha (Arkası 14. sayfada)

BİR BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman mecmuası.

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

SIYAH PELELİRLİ ADAM

YAZANI
RAFAEL
SABATİNİ

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 17

XIII

Kraliçe

Saray Nazırını takiben uzun bir koridoru geçtiler. Koridorun nihayetinde iki tarafında iki nöbetçinin beklediği kapalı bir kapı vardı. Nazırın işareti üzerine bunlardan biri kapıyı açtı. Onlar geçtikten sonra kapı yine kapandı. Bir müddet yürüdükten sonra solda yine iki nöbetçinin muhafaza ettiği bir kapının önünde durdular. Kraliçe etrafında yakışıklı adamlar görmekten zevk aldığı için nöbetçiler gayet iyi intihap edilmişlerdi. Bunlardan birinin meselâ ön dişlerinden birinin kırılması veya yahut noksanlığı maiyetten çıkarılmasına sebep olurdu.

Hemen açılan kapıdan girince gayet şık döşenmiş bir bekleme odasında bulundular. Burada gayet şık ve yakışıklı altı erkek vardı. Mabeyinci Sir Francisi karşılamak üzere ilerledi. Onun söylediği bir söz üzerine de yeni iki muhafızın nezaretindeki bölmeden girerek kısa bir zaman sonra döndü. Ve kraliçenin Sir Francis ile iki ziyaretçiyi kabul edeceklerini haber verdi...

Açık kapıdan içeri girdiler. Sir Francis eliyle kendi hareketlerini takip etmelerini diğerlerine işaretlerle bir dizinin üstünde eğildi. Küçük bir odada idiler. Gervase önünde ikinci defadır eğildiği kraliçeye baktı. Bugün pembeler giymişti. Yine her zamanki gibi mücevherler içinde ışıltıyordu. Sanki her tarafında gözler varmış gibi vücudunun her yeriyle karşıdakine bakıyordu. Tacı bir yelpaze gibi başında açılıyordu. Arkasında uzun boylu, güzel bir kadın duruyordu. İki güzel kadın da pencerenin yanında duruyordu. Kraliçe dikkatle gençlere baktı. Onu hoşnut edecek yakışıklı erkeklerdendi.

Kraliçe kalın sesiyle:
— Ne oldu Frank diye sordu. Bana ne getirdin?

Sonra cevap beklemeden Gervase'a döndü. Oliver, Sir Francis'i taklit ederek ayağa kalkmıştı. Gervase hâlâ dizinin üstünde duruyordu.

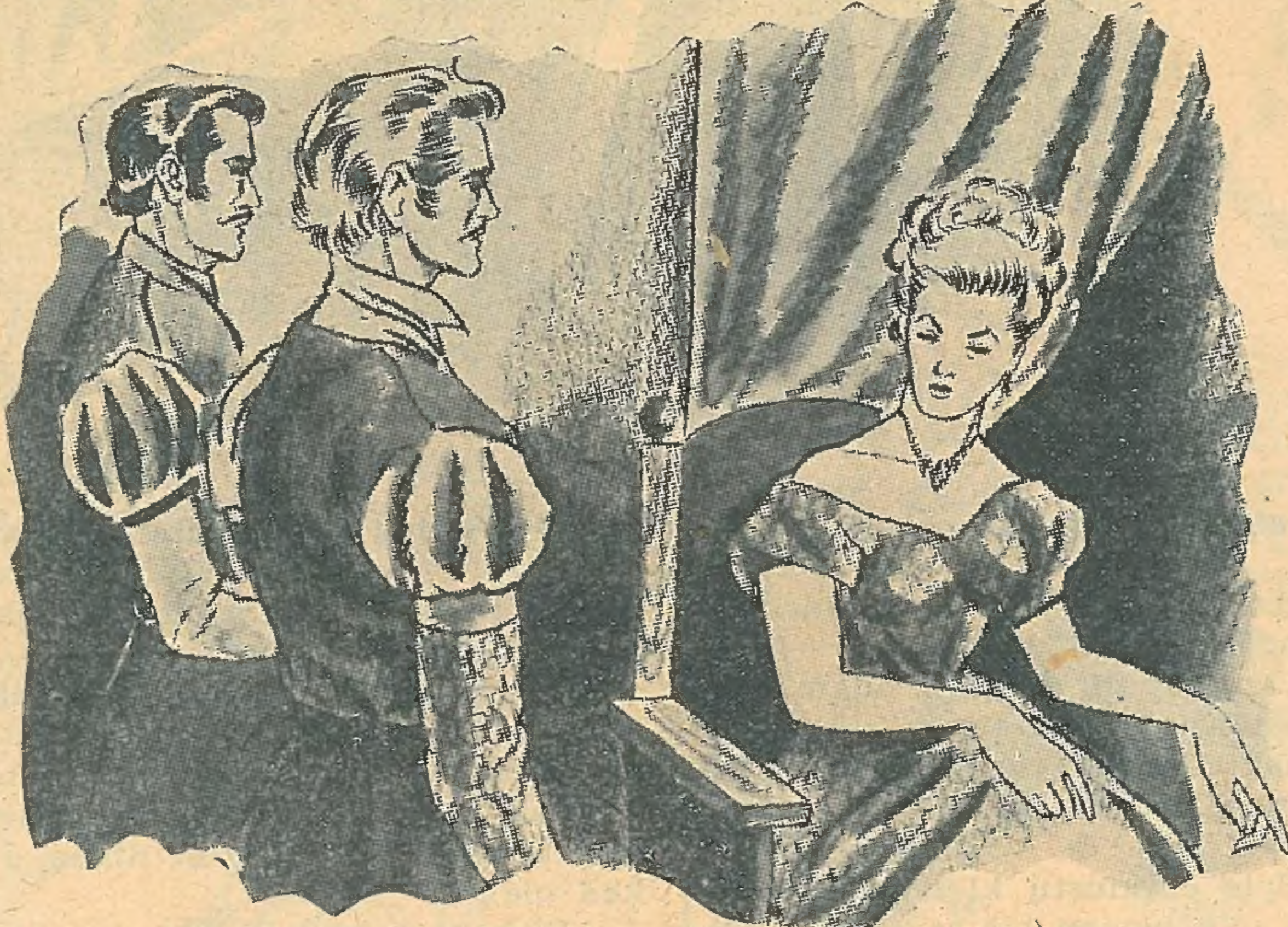
— Kalk ayağa bakalım delikanlı... Bütün gün öyle mi duracaksın?

Gervase dili tutulmuş bir halde heyecanla ayağa kalktı. Kraliçe Sir Francis'e döndü:

— Onları niçin getirdin Frank?

— Sir Francis samimiyetle onları kraliçeye hatırlattıktan sonra:

— Müsaade buyursanız kraliçeye bir maruzatları var dedi...

«Söyle, benden ne yapmamı istiyorsun delikanlı?»

Kraliçe müteessir bir tavırla:
— Eğer istedikleri para ise maatteessüf arzularını yerine getiremeyeceğim, dedi. Bu İspanyol harbi hepimizi kötü bir duruma düşürdü.

— İstedikleri para değil asaletmeap...

— Öyle ise ne istiyorlar?

Gervase utangaçlığına galebe çalarak cevap verdi.

— Sizden nasihat istemeğe geldim asaletmeap. Evvelâ size vermek üzere bir mektup getirdim.

Gervase ilerledi. Tekrar dizinin üstüne düşerek kâğıdı uzattı:

— Acaba asaletmeap mektubu kabul edecekler mi?

Sir Francis kaşları çatılmış olarak, bir iki adım ilerledi.

— Ne mektubu? Siz bana hiçbir mektuptan bahsetmediniz...

Kraliçe mektubu muayene ederek:

— Zararı yok, dedi. Bu arma kimin? Mektup kimdendir delikanlı.

— Lord Garth'dan efendim...

— Garth? Garth?

Kraliçe hafızasını toparla-

Kraliçe:

— Siz dilinize mâni olun diyerek, onun sözünü kesti.

Sir Gervase sözü hiç inkıta uğratılmadan anlattı. Sözlerinin sonuna doğru kendisini bürüten hiddet, kraliçe ve orada bulunan kadınlara, hattâ Sir Francis'e bile sirayet etmişti.

Sözleri bittikten sonra kraliçenin önünde diz çöktü.

Kraliçe vahşi bir kızgınlıkla:

— Bu İspanyollar bu kadar cüreti nereden alıyorlar? diye haykırdı. Bu hallere ne zamana kadar tahammül edeceğiz Frank? Gemisi parçalanan birisi bu küstahlığı gösterebilir ha. Onlara bir kadın kudretinin, bir kadın intikamının ne olduğunu göstereceğim.

Hikâye birçok bakımdan kraliçeyi çok müteessir etmiş ve kızdırmıştı. Pencereye doğru yürüdü. Sonra geri dönerek:

— Buraya gelin çocuklar, dedi.

Gervase hânen seğirterek hürhürmetle kraliçenin önünde eğildi. Diğerleri alâka ile, birisi de rahatsız bir şekilde onlara bakıyordu. Bu Francis Wolsington idi. Wolsington kraliçeyi iyi tanırdı. Onda ki aslan ruhunun şahlandığını görüyordu. Ve bundan doğacak üzüntüleri düşünüyordu.

Kraliçe Gervase'a bakarak:

— Söyle benden ne yapmamı istiyorsun delikanlı, dedi. Ne yapmağı düşünüyorsun?

Kraliçe ne yapılması lâzım geldiği hakkında bu genç adamın fikrini soruyordu. Bu delilikten başka bir şey değildi. İhtilal bir şekilde homurdandı. Gervase:

— Niyetim hemen İspanyaya gitmek asaletmeap! dedi. Don Pedro'yu takip edeceğim.

— İyi ama sen meseleyi böyle kendin halletmek istiyorsan bana yapacak bir şey kalmıyor.

— Dönüşünü sağlayacak olan sizin kudret ve kuvvetinize sığınarak bu yolculuğa çıkmak istiyorum. Kendim için korktuğumdan değil...

Kraliçe sözünü kesti:

— İyi düşünüyorsun. Birçok şeyler yapmağı muktedirim. Bunun için kâfi derecede kuvvetliyim. Fakat kral Filip'in idaresi altındaki bir yerde seni nasıl koruyabilirim? Hem böyle bir zamanda...

Kendisinden istenileni yapmamaktan ötürü müthiş bir hüs içinde idi. Sir Volsington yaklaşıp:

— Sir Gervase, bu işi bana emrededeceğiniz, en münasip hareket tarzının da Fransız elçisi vasıtasıyla kral Filip'e mektup yazmak olacağını söylemiştim.

— Sir Gervase ne cevap verdi?

— Çok acele ediyor...

— Sizin Sir Gervase'in acelesine hak vermeniz, böyle bir tecrübe geçirmiş olmanız lâzım... Kızın İspanyollar tarafından kaçırıldığını bilmem bu kadar soğuk kanlı düşünebilir miydiniz?

Kraliçe böyle söyliyerek sırtını gevirdi.

— Bir yol bulmalı, dedi... Bir yol bulmalı. Söyle ne yapalım delikanlı... Teklifin ne olursa olsun bir çare bulacağız... Evvelâ ne yapmak lâzım onu öğrenelim...

(Arkası var)

VATAN

«EGRIYE EGRI DOGRUYA DOGRU»

2 Şubatta en ileri teknik ile, en son sistem makinelerle çıkıyor!

Saatte 100.000 basan, 4 renkli, 32 sahifelik muazzam bir makineyi «VATAN» gazetesi okuyucuların emrine tahsis etmiş bulunuyor. Bu teçhizata göre kendini ayarlayan «VATAN» ailesi sizleri teknik sahada olduğu gibi fikir, tenkit, haber ve kafa dinlendirmek sahada da beklediğiniz gazeteye kavuşturacağını ummaktadır...

2 Şubatta «VATAN» da başlayacak olan yeni tefrikalar: 1 — GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI (Sultan Abdülmecid'in torunu Bayan Mevhibe'nin hatıratı) 2 — FATİH FENERİ (Abdullah Ziya Kozanoğlu'nun en son tarihi romanı) 3 — AŞKIMIN HİKÂYESİ (Merhum Hıfzı Tefvik Gönensay'ın kıymetli eseri).

2 Şubatta bir "VATAN" alınız!

NAT PINKERTON

NE NEFİS BİR PARÇA
MR. SMAYT.. MODEL
LERİNİZDEN BİRİ
Mİ BU?

EYET.. BÜYÜ
RUN OTURUN
MR. MORAY..
TERTİP ETTİĞİ
MİZ MODA GÖS-
TERİSİNDE ETRA-
FI BELLİ ETMEDEN
GÖZ ALTINDA BU
LUNDURMANIZI
İSTİYORUM.

HER MODA DEFILESİNDE OLDUĞU
GİBİ ETRAF KÜRK VE MÜCEVHER
DOLU OLACAK.. AMA İŞİN EN MÜHİMİ,
TERTİP HEYETİ REİSİ MRS.
ÇİTERTON'UN ZÜMRÜTLERİ.. HİÇ ME-
GÖZÜNÜZÜ ONDAN RAK ET-
AYIRMIYAKSINIZ MEYİN.. GÖ-
ZÜM HEP ON-
DA OLUR.

YİRMİ DAKİKA SONRA
VAZİYET ZAN-
NETTİĞİMİZDEN
DAHA KİYAK GÜ-
ZELİM. TOPLANTI
YA KİM GELECEK
DERSİN? ÇİTTER-
TON.. HEMDE
ZÜMRÜTLERİYLE

İYİ AMA DİKKATLİ OLMAK LÂZİM.
TÜY PARMAK.. ÇİTTER-
TON ZÜMRÜTLERİNİ
TÜYDÜRÜRSEN BÜTÜN
MEMLEKETİN POLİS
LERİ
PEŞİNE
TAKIL-
LIR..

SEN TÜY
PARMAK İÇİN
MERAK ETME..
VENÜŞÇÜĞÜM..
BU OYUN ÜÇÜZLÜD.
YUN OLACAK BİZİM
ÇOCUKLARI ATLATIP
SOLUĞU ÇİNDEALA
ÇAĞIZ

PEK ÂLÂ TÜY PAR-
MAK.. YA İŞLER YÖ-
LUNDA GİTMEZ
SE..

İMKÂNİ YOK VENÜŞ
SEN BU İŞİ OLMUŞ
FARZET.. KES ŞU
KÂĞITLARI.. SENİNLE
BİR EL İSKAMBİL OY.
NAYALIM. HİYLE YAP-
MIYACAĞIMA SÖZ
VERİYORUM

ŞEHİRİN BAŞKA BİR YERİNDE YOO..
ANNEME NE OLUR NAT. KA-
İTİMAT REN BENİM EN
EDE-İYİ ARKADAŞIMDIR ÇOK SE-
MİYO-BUNU KABUT ET JERİM..
RUM AMA BİR MO-
DA DEFILESİNDE GÖZCÜLÜK EDE-
MEM

BU GECEKİ
VAZİFENİZ
PEK HOŞUNU-
ZA GİTMİŞE
BENZEMİYOR
EFENDİM

TABİİ HOŞUMA GİTMEZ. BİR
KERE MODA DEFILELERİNİ
DEN NEFRET EDERİM.
SONRA ÇOK SEVDİĞİM MRS.
KİTİ KARİL'E GÖZCÜLÜK
ETMEK PEK NAHOŞ
BİR ŞEY..
KADINLARLA
MÜNAKAŞA
ETME MOR-
RİSON..

UNUTTUĞU.
NUZ BİRŞEY
YOK MU
EFENDİM?

BU GECE LÂZİM OLACAKI
Nİ PEK TAHMİN ETMİ-
YORUM.

NE OLUR
NE OLMAZ..
BEN CEBİNİ-
ZE KOYA-
YIMI DA

KARICIĞIM SON DEFA OLA-
RAK, BU GECE ZÜMRÜTLE-
RİNİ TAKMAMANI RİCA EDİ-
YORUM. HER YERDE HİRSİZ
OLABİLİR. HATTÂ NORTFİLD
KULÜNDE
BİLE.

İMKNÂNİ YOK..
BÜTÜN ELBİ-
SELERİMİ
ZÜMRÜTLERİ
ME GÖRE SEÇ-
TİM. SEYİRCİLE-
RİN YARISI DEFILEYE
YARISI ZÜMRÜTLERİ
Mİ GÖRMEĞE GE-
LECEK..

PEKÂLÂ LÜİZ. AMA
BANA KALIRSA BÖYLE
PAHA BİÇİLMEZ Zİ-
NETLERİ KASAYA BİRA-
KIP TAKLİTLERİNİ
TAKSAN..

BÖYLE İŞE
AKLIM ERMEZ
ZATEN BE-
NİZ ZÜMRÜT-
LERİN TAKLİDİ
YAPILMAZ Kİ

HALBURİ PEKALA YAPILABİLİYORU
BUYUR
ÇİPS.
HAZİR
LADİN
Mİ?

ARKASI VAR

Şapkasını çıkarıp sordu: «Doktor Wyngate siz misiniz?»

JOE SİNG

Nakleden: Selma Büket

Vancouver şehrinde, Pender ve Seymour sokaklarının kesiştiği köşedeki Çin mağazasının önünden geçenler, vitrini pirinç gonglar, türlü renklerle bezenmiş abajurlar, alâimisea rengindeki küpeler ve gümüş tepsilerle süslü bu dükkânı bir müddet seyretmekten kendilerini alamazlardı. İçeriye girdikleri zaman da, onları mağazanın sahibi Joe Sing karşılar ve yüzü hemen dostça bir tebessümle ışıltıyarak: «Hoş geldiniz!» derdi.

Joe Sing'in gülüşünde ve sözlerinde, ziyaretçilerin mutlaka bir şey almasını arzu eden en hafif bir ifade dahi sezilmezdi. İhtiyar Çinlinin dükkânını senelerden beri kapamak mecburiyetinde kalmayışının sebebi de buydu zaten. Etrafında kendisine rekabet etmek maksadıyla türlü mağazalar açılmış, fakat hepsi de çok geçmeden gayelerine erişemiyeciklerini anlayarak bu işten vazgeçmişlerdi.

Benim Joe ile karşılaşmamın da oldukça garip bir hikâyesi vardır. Bir sabah, ihtiyar Çinli muayenehanemden içeri girdiği zaman bir hayli şaşırmıştım. Zira Çinliler kendilerini yalnız Vancouver'deki Çinli doktorlara göstermeyi âdet edinmişlerdi ve onun bana gelmesinin bambaşka bir sebebi olsa gerekti.

Joe Sing şapkasını çıkardı ve yerlere kadar eğilerek sordu: «Doktor Wyngate siz misiniz?»

«Evet, dedim. Benim...»

Hafifçe gülümsedi ve: «O halde, diye devam etti. Küçük Charlie'yi de tanıyorsunuz tabii. Çünkü onu bir zamanlar sizin tedavi ettiğinizi duymuştum.» Susmuş, endişeli bir tavırla cevabımı bekliyordu.

«Doğru, dedim. Fakat Charlie'yi görmeyeli aylar oldu ve zannediyorum ki...»

İhtiyar Çinlinin yüzü kederli bir ifade ile bulutlandı ve: «Çocuk şimdi çok hasta, diye sözümü kesti. Onu ancak siz iyi edebilirsiniz.»

Odamın şimale bakan pencere-leri yarı yarıya karla örtülmüştü ve ufuktaki sahil dağlarının bembeyaz tepeleri hayal meyal seçileliyordu. Günlerden beri devam eden tipi hiç dınmıyacağı sanki. Joe Sing endişeli nazarlarını yüzüme dikerek: «Kendini fena halde üşütmüş, dedi. Zavallının ciğerlerinin çok zayıf olduğunu da biliyorsunuz...»

Başımı sallayarak: «Maalesef

öyle, diye cevap verdim. Hele böyle havalarda Charlie'ye hiç yaramaz. Onun bol güneşe ihtiyacı var...»

Joe Sing pencereye yaklaştı ve bir müddet yüksek binaların karla kaplı çatılarını seyretdikten sonra birdenbire sordu: «Siz hiç benim dükkânıma gelmediniz galiba? Aca- ba bugün öğleden sonra...»

Odanın bir köşesine çekilmiş konuşmamızı dinleyen kâtibem: «Öğleden sonra hiçbir hastayla randevunuz yok, efendim, dedi. Gidebilirsiniz.»

Ve Joe Sing ona tebessümleriyle teşekkür ederek kapıya yöneldi.

Çinlinin dükkânında ilk gözüme çarpan şey, vitrinde bir cam kavanozun içindeki yedi küçük kaplumbağa oldu. Her birinin kabuğuna da Joe Sing, kırmızı bir Çin boya-

sı ile kendi adının bir harfini işlemişti.

Kavanozun üstündeki kâğıtta şöyle yazılıydı: «Kaplumbağaların yanyana gelerek 'Joe Sing' yazdıklarını ilk görene, 2000 dolar mükâfat verilecektir.»

Bunun ne kadar zayıf bir ihtimal olduğunu düşünerek kendi kendime gülümsedim. Joe Sing de, bakışlarını kaplumbağalarla sokaktan geçenler arasında dolandırdıktan sonra: «Zavallı çocuk diye acındı. Her akşam mektepten çıkınca doğru buraya gelip, bunları seyrederdi.» Ve eline bir kâğıt alıp hayvanları sıraya sokmaya çalışarak: «Ama, dedi. Altı günden beri gözüküyor ve komşuları da çok hasta olduğunu söylüyorlar. Son gelişinde karın altında saatlerce kaplumbağaların sıraya girip, Joe Sing yazmalarını bekledi ve bir daha görünmedi...»

Charlie'nin bir sene kadar önce oldukça şiddetli bir zatülcemp geçirdiğini ve annesinin kazandığı paranın değil ilaç almaya, çocuğa gerekli ihtimamı göstermeye bile yetmediğini biliyordum. Ne zaman ziyaretlerine gitsen, Charlie ateşler içinde yanarak: «Kaplumbağalar» diye sayıklardı. Kaplumbağalar daha yanyana gelmediler mi?...» Ve ben de hiçbir mâna çıkaramadığım bu sözleri, çocuğun hararetinin fazlalığına hamlederdim. Küçük Charlie, alnına yapışmış terli bukleleri, çatlak dudakları ve pençe pençe kızarmış yanakları ile gözümün önüne geliverdi. O zamanlar ne demek istediğini, şimdi anlamıştım artık.

Onun yeniden yatağa düşmesine vitrindeki mânasız oyunun sebep olduğunu düşündüm ve hiddetle: «Başkalarının da canını yakmadan, şu kaplumbağaları oradan kaldırsan, iyi edersin, Joe Sing...» diye söyledim.

Çinlinin yüzü bir anda büyük bir üzüntüyle gölgelendi. Ne demek istediğini anlamıştı. Sonra birdenbire gözleri sevinçli parıltılarla ışıltıladı ve: «Hayır! dedi. Onlar ora-

da kalacak ve ben Charlie'yi kurtaracağım.» Titreyen elleriyle kolumu yakalayarak: «Ne olur, diye yalvardı. Onu, azıcık iyileşir iyileşmez hemen bir otomobile bindirip gene buraya getirin. Kaplumbağalarını biraz daha seyretsin. Gelmeden önce de bana telefon ederseniz çok iyi olur.. Charlie'yi getireceksiniz, söz veriyorsunuz, değil mi?»

Sözlerinden bir şey anlamamakla beraber, onu kırmamak için, bir gün Charlie'yi alıp ziyaretine geleceğimizi vâdederek dükkândan ayrıldım.

Üç hafta kadar sonra da, küçük hastamla beraber Joe Sing'in kapısının önünde otomobilden iniyorduk. Vitrini çevreleyen kadife perdeler belli belirsiz kımıldadılar ve çocuğun, elimden kurtulması ile, soluğu kaplumbağaların önünde alması bir oldu.

«Sıraya girmişler, Doktor bey! diye bağıyordu. Şuraya bakın, nasıl da yanyana gelip Joe Sing yazmışlar, görüyor musunuz?»

Perdeler tekrar kımıldadı, sarı bir el uzanarak cam kutunun üzerindeki kâğıdı içeri çekti ve biz dükkâna girdik.

İhtiyar Çinli hemen çocuğu kucaklayıp sobanın yanındaki rahat koltuğa oturttu ve kendisi de karşısına geçerek: «Demek en sonunda kaplumbağaların adımı yazdıklarını görebildin ha! diye gülümsedi. Bunu okadar çok beklemiştin kin, o parayı almak senin hakkındı zaten. Şimdi artık annenle beraber güneşli memleketlere gidip iyileşebilirsiniz. Oralarda kimbilir ne büyük, ne güzel kaplumbağalar göreceksin. Geriye döndüğün zaman dan arasına gene buraya uğrayıp...»

Yaşaran gözlerimi göstermemek için başımı çevirdim ve Joe Sing devam etti...

Pişmanlık

Charles evinin telefon numarasını çevirmeğe başladı. Bu işi sık sık yapar ve her zaman içinde o aynı tereddütle karışık vicdan azabını duyardı. Zira aldatmakta olduğu karısı mükemmel bir kadındı...

Ama ne yazık ki Charles, erkeklerin, fazla iradesi olmayan ve diğer kadınlardaki cazibe değişikliğinin kolayca tesiri altında kalveren sınıfına dahildi. Başka türlü elinden gelmiyordu... Ne yapsındı yâni?

— Alo karıcığım! Maalesef bu akşam da evde olamayacağım...

— Arkadaşlarla beraber bir yerde konuşma yapacağız. Vaziyeti epey tehlikeli olan bir hasta varmış.

— Tabii, tabii, ama ne de olsa gece yarısından önce eve dönemem. Belki bire kadar da kalırım. Sen bu gibi toplantıların nasıl uzadığını bilirsin.

— Evet iyi fikir. Arkadaşlarından birine telefon et. Beraber sinemaya gidersiniz... İyi eğlenceler canım!..

— Bu son olacaktı. Zira artık karısına yalan uydurma faslı onu bezdirmişti.

Vaktiyle, evliliklerinin ilk sene-lerinde nehir boyunda bir ev kiralamıştı. Perşembe günlerini ve bütün hafta sonlarını burada geçirirlerdi. Ama sonra sonra Renée onun durmadan ba-

Yazan: Henri Gide
Nakleden: Sayhan Bilbaşar

lık tutmasından bıkmış ve kocası nehir boylarını arşınlamakla meşgulken tenha evde roman okumaktansa şehirdaki dairesine gidip piyanosuyla oylanmayı tercih etmişti... Zamanla nehir boyundaki evi ziyaret âdetleri bütün ortadan kalktı. Artık Charles burayı randevu yeri olarak kullanıyordu. Burası kadar emniyetli ve güzel bir yer daha da bulunmazdı doğrusu.

Ama o akşam kararı kat'iydi. Artık onu bezdirmiş olan bu iki taraflı hayatın devam etmesini istemiyordu.

— * * *

Maria'nın sırtında Charles'in hoşuna giden siyah dekolte elbise vardı. Ama erkek bu defa onun, epey büyük bir kısmı meydana olan göğsünü ve sırtını seyredeceğine derin düşüncelere dalmış gözüküyordu.

Kadın onun bu düşünceli halini pek yadırgamıyordu. Zira Charles beş altı ayda bir bu suratla gelir ve artık bu hayatın kâfi olduğundan, ayrılmaktan, bir daha görüşmemekten bahse-derdi. Bu konuşma her zaman can sıkıcı olur ve Charles her defasında kendini daha müşkül bir mevkiye hissedirdi. Ama bu kere Maria anlayışlı davranıyordu:

— Görüyorum, bu iş senin de canını sıkıyorsa başladı. Charles. Yok,

yok yanıma gelme... Uzun zamandan beri ben de aynı meseleyi düşünüyorum... Renée en yakın arkadaşlarımdan biriydi. Onu kendi hayat yoldaşıyla aldatmak artık bana çok utanç verici bir şey olarak gözüküyor... Arılsak ikimizin için de hayırlı olacaktı.

Charles'in istediği bundan başka bir şey değildi. Ama kadın tarafından yapılmış olduğu için, teklif ne de olsa ağır gelmişti. Onu omuzlarından yakalayıp kendine çekmek istedi. Ama kadın kurtularak kapıya koştu.

— * * *

Charles eve döndüğü zaman saat henüz on olmuştu. Tabii Renée orada değildi. Onu beklerken bir kitap alıp okumak istedi; ama bir müddet sonra kitabı yere fırlatmak zorunda kaldı. Zira düşüncelerini karısıyla birlikte olan meselelerden başkası üzerinde teksif edemiyordu... Ona hiç de layık olduğu ihtimamı göstermemiş olması kalbini üzüntüyle dolduruyordu. Şimdi artık başkaca bir bağlantısı kalmamış olduğu için kendini tamamen Renée'ye verebiliyordu.

Renée eve geldiği zaman saat beş geçmişti. Arkadaşlarından birini yemeğe gitmiş ve orada geç vakte kadar beraber eğlenmiş olduklarında bahsettikten sonra:

— Onu tanıyacaksın: dedi. Hiç ni bir piknik esnasında sana tanıttım: Maria Silomais!.. Zaten senin için olup da gelmediğin geceleri her onunla beraber geçiririm.

GİZLİ VAZİFE !..

ALEN.. OĞ-
LUM.. İYİ DÜ-
ŞÜN.. SENİ
TEMİZLEYİ
VERİRİM.

NEYİ TEMİZ
LİYORSUN AĞA
BEY.. BİZİM
ELLERİMİZDE
ARMUT DEVSİR-
MİYOR
YA..

BİRİMİZDEN Bİ-
Rİ BURADA FAZ-
LAYIZ. AL ŞU
TABANCAYI.. DÜ-
ELLD EDELİM.

BENİ ZOR-
LA GÜNA-
HA SOKU-
YORSUN
VİDALİŞ..

BERABERCE ŞU BA-
TAKLIĞIN YANINA KA-
DAR GİDECEĞİZ. SON-
RA DÖNECEĞİZ. SEN
ATEŞ İŞARETİ VERE-
CEKSİN. TABAN-
CANLA ATEŞ
EDEREK..

PEKİ!

BANA BAK...
SEBERMEDEN
EXIEL BU GE-
ZİNTİYİ YAP-
MAMI MIŞELİ
NİN

İSTE
DİĞİNİ
ÖĞREN
BARI
GÖZÜN
AÇIK
GİTME

SEN PALAVRA-
CININ BİRİSİ
SİN

BİRBİRLERİNDEN U-
ZAKLAŞTILAR. ALENİN
ATI YAVAŞLADI. NE
OLUYOR?

ALEN İŞARET VERDİ. İKİ
TABANCA PATLADI.

VİDALİSİN KURŞUNU ALENİN
KULAKLARI DİBİNDE GEÇTİ.
AY...

VİDALİS YARALAN
YARA... DI
LANDIN MI?

UFAR BİR
SIYRIK..

SEVINME.. SENİ
YÖKEDECE-
GİM..

FAKAT
ALENİN
ATI TIT-
REMEĞE
BAŞLADI.
AYAKLA-
RI YA-
VAŞ YA-
VAŞ BA-
TAKLIĞA
BATTI.

PAÇALARIN SIKI MI?
BATAKLIĞA BATTIĞI-
NI GÖRMÜYOR
MUSUN?

HAIN! BENİ
TUZAĞA DÜ-
ŞÜRDÜN.. BA-
TAKLIĞA SOK-
TUN..

AYAGINI
ATTAN AŞAĞI
ATMA.. BÜS-
BÜTÜN
GAMURA
SAPLA-
NIRSIN..

YAZIK OLDU. İYİ BİR ATTI.. SE-
NİN YÜZÜNDEN FEDA ET TİM.

BİRDEN
OMUZUN-
DAKİ YA-
RA AĞRI-
MAYA BAŞ-
LADI. KAN
DURMA-
DAN AKI-
YORDU.

FENA.. OMUZUM AĞRIMAYA
BAŞLADI. HAYDİ SEVGİLİ
ATIM. BENİ EVİME GÖTÜR
BAYIL-
MADAN.

AZ SONRA GÖZLERİMİ BULANİ
YOR.. BAŞIMI DÖNÜ-
YOR. ROZİN.. ROZİN.. İMDAT..

VİDALİS ATIN ÜSTÜNDE
BAYILDI KALDI. AT YOLUNA
DEVAM ETTİ. ARASIRA
UZUN UZUN KİŞNİYORDU.

MİŞELİN ATIN SE-
SİNİ DUYDU VE KİŞ-
NEME SESİNE
DOĞRU
YÖNELDİ.

ONLAR..
HELE ŞU
KÜR BUL-
DUM.. AÇA-
BA NELER
OLUYOR.

VİDALİS... ALEN NEREDE?
NE YAPTIĞIN ONU?

BİR
DEN VİDA-
LİSİ GÖRDÜ...

ÖLMÜŞ MÜ? HAYIR..
HENÜZ NEFESA-
LIYOR

ARKASI VAR

GİZLİ VAZİFE !..

ALEN.. OĞ-
LUM.. İYİ DÜ-
ŞÜN.. SENİ
TEMİZLEYİ
VERİRİM.

NEYİ TEMİZ
LİYORSUN AĞA-
BEY.. BİZİM
ELLERİMİZDE
ARMUT DEVSİR-
MİYOR
YA..

BİRİMİZDEN Bİ-
Rİ BURADA FAZ-
LAYIZ. AL ŞU
TABANCAYI.. DÜ-
ELLD EDELİM.

BENİ ZOR-
LA GÜNA-
HA SOKU-
YORSUN
VİDALİŞ..

BERABERCE ŞU BA-
TAKLIĞIN YANINA KA-
DAR GİDECEĞİZ. SON-
RA DÖNECEĞİZ. SEN
ATEŞ İŞARETİ VERE-
CEKSİN. TABAN-
CANLA ATEŞ
EDEREK..

PEKİ!

BANA BAK...
GEBERMEYEN
EVEL, BU GE-
ZİNTİYİ YAP-
MAMI MİŞELİ
NİN
İSTE
DİĞİNİ
ÖĞREN
BARI.
GÖZÜN
AÇIK
GİTME

SEN PALAVRA-
CININ BİRİSİ-
SİN

BİRBİRLERİNDEN U-
ZAKLAŞTILAR. ALENİN
ATI YAVAŞLADI. NE
OLUYOR?

ALEN İŞARET VERDİ. İKİ
TABANCA PATLADI.

VİDALİSİN KURŞUNU ALENİN
KULAKLARI DİBİNDE GEÇTİ.
AY... VİDALİS YARALAN-
DI
YARA-
LANDIN MI?

UFAR BİR
SİYRİK..

SEVINME.. SENİ
YÖKEDECE-
ĞİM..

FAKAT
ALENİN
ATI TIT-
REMEĞE
BAŞLADI.
AYAKLA-
RI YA-
VAŞ YA-
VAŞ BA-
TAKLIĞA
BATTI.

PAÇALARIN SIKI MI?
BATAKLIĞA BATTIĞI-
NI GÖRMÜYOR
MUSUN?

HAIN! BENİ
TUZAĞA DÜ-
ŞÜRDÜN.. BA-
TAKLIĞA SOK-
TUN..

AYAGINI
ATTAN AŞAĞI
ATMA.. BÜS-
BÜTÜN
GAMURA
SAPLA-
NIRSIN..

YAZIK OLDU. İYİ BİRATTI.. SE-
NİN YÜZÜNDEN FEDA ETTİM.

BİRDEN
OMUZUN-
DAKİ YA-
RA AĞRI-
MAYA BAŞ-
LADI. KAN
DURMA-
DAN AKI-
YORDU.

FENA.. OMUZUM AĞRIMAYA
BAŞLADI. HAYDİ SEVGİLİ
ATIM. BENİ EVİME GÖTÜR
BAYIL-
MADAN.

AZ SONRA GÖZLERİMİ BULANI-
YOR.. BAŞIMI DÖNÜ-
YOR. ROZİN.. ROZİN.. İMİDAT..

VİDALİS ATIN ÜSTÜNDE
BAYILDI KALDI. AT YOLUNA
DEVAM ETTİ. ARASIRA
UZUN UZUN KİŞNİYORDU.

MİŞELİN ATIN SE-
SİNİ DUYDU VE KİŞ-
NEME SESİNE
DOĞRU
YÖNELDİ.

ONLAR..
HELE ŞU
KÜR BUL-
DUM.. AÇI-
BA NELER
OLUYOR.

VİDALİS... ALEN NEREDE?
NE YAPTIN ONU?

BİR
DEN VİDA-
LİSİ GÖRDÜ...

ÖLMÜŞ MÜ? HAYIR..
HENÜZ NEFES A-
LIYOR

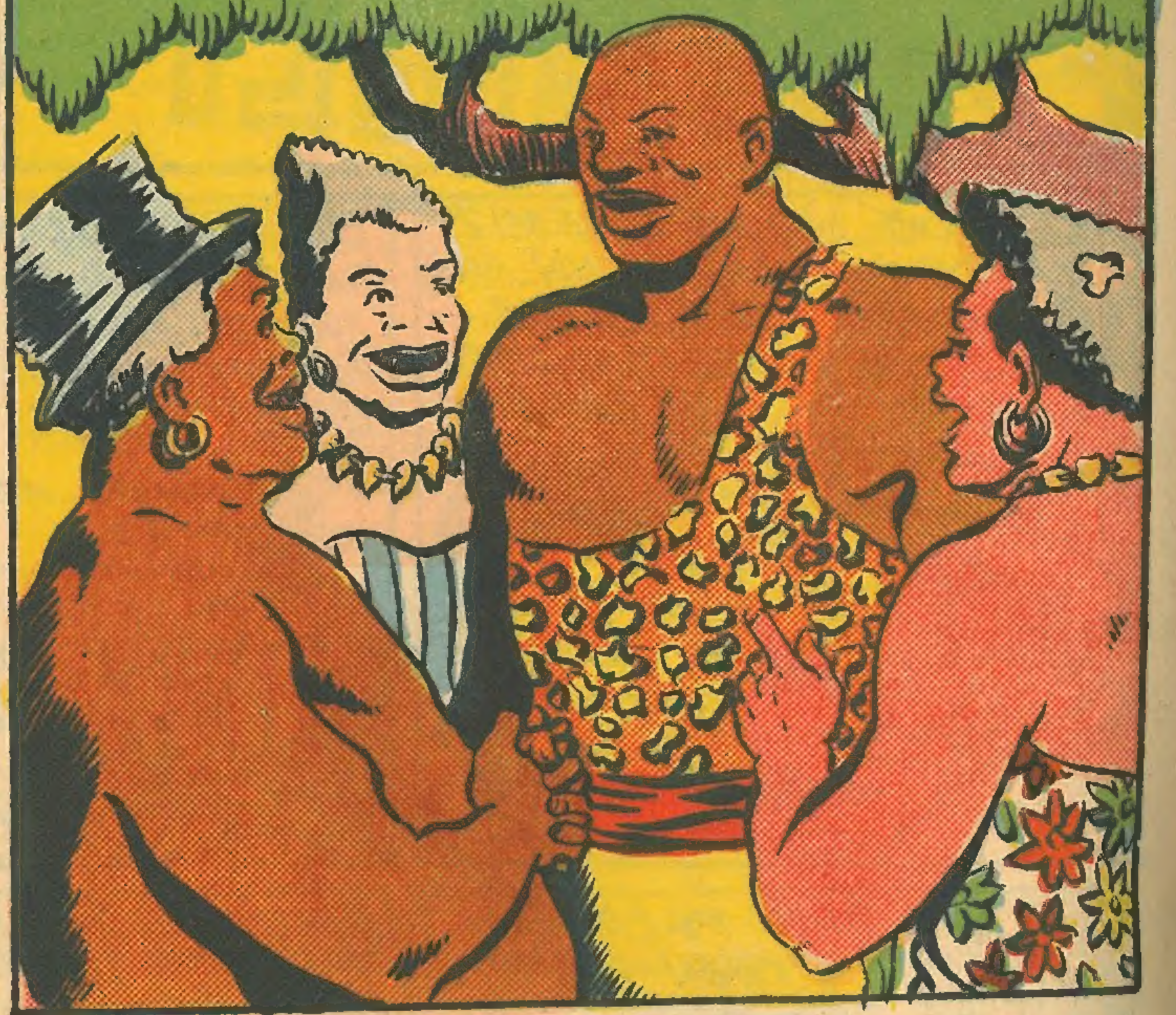
ARKASI VAR

MANDRAKE

APTULLAH SÖYLE ŞUNLARA.. BİZİ YEMEĞE HEVESLENİYORLAR.. ALIRIM DİŞLERİNİ AŞAĞI

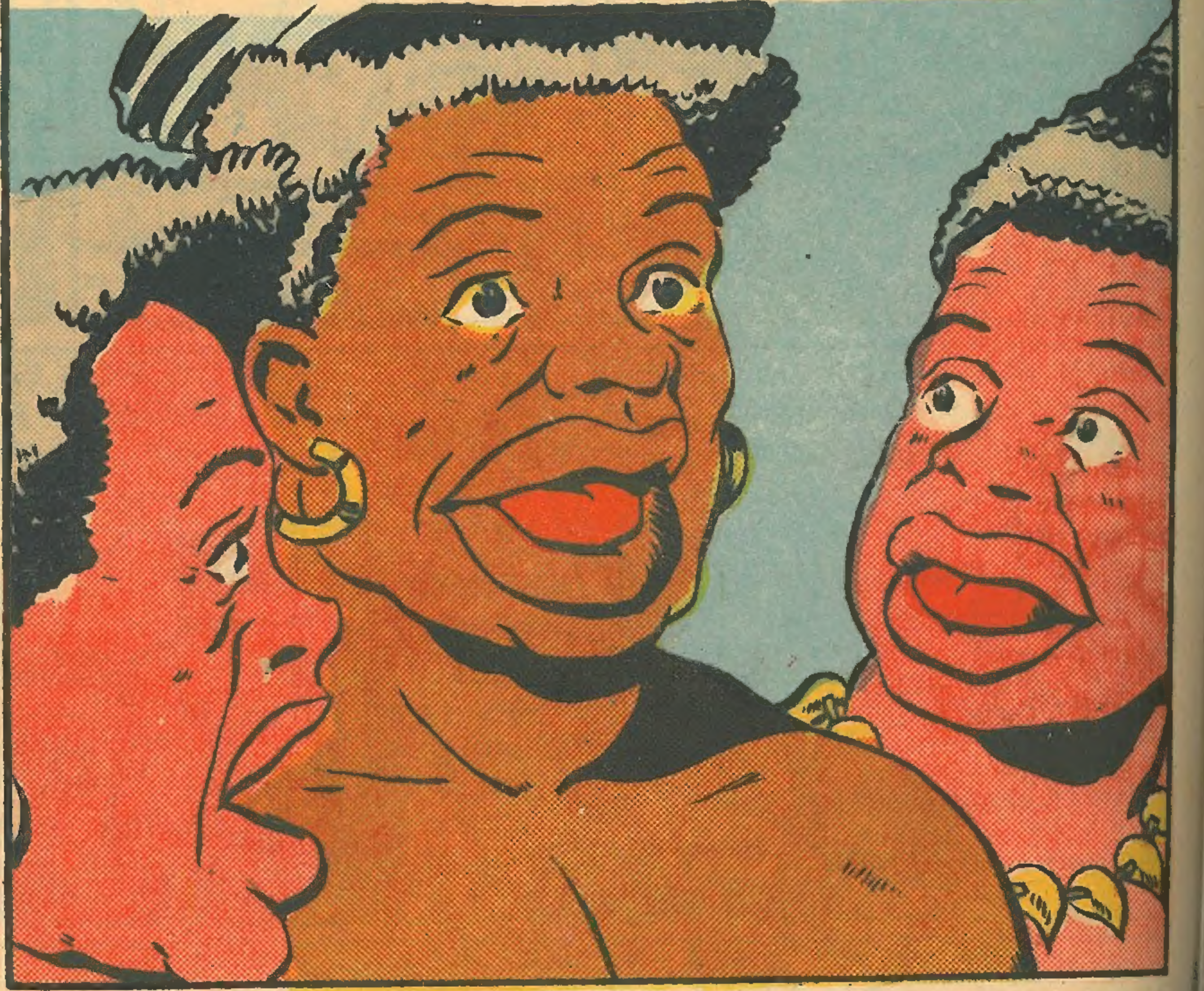
MANDRAKE NARDA VE APTULLAH AÇ YAMYAMLARIN ELİNE ESİR DÜŞTÜLER. APTULLAH BU VAHŞİLERİN DİLİNİ ANLIYABİLİYORDU.

APTULLAH, MANDRAKENİN SÖZLERİNİ TERCEME ETTİĞİ ZAMAN YAMYAMI KRALIYLA KARILARI KAHKAHADAN KIRILDILAR.

PEK ÂLÂ.. CANLARI İSTERSE.. BEN ONLARIN DİŞLERİNİ HAVAYA UÇURAYIM DA.. BİR DAHA BİR ŞEY YİYEMESİNLER.. AKILLARI BAŞLARINA GELSİN..

BİR!.. İKİ... ÜÇ!.. KRALLA, KADINLARIN DİŞLERİ YOKOLDU.

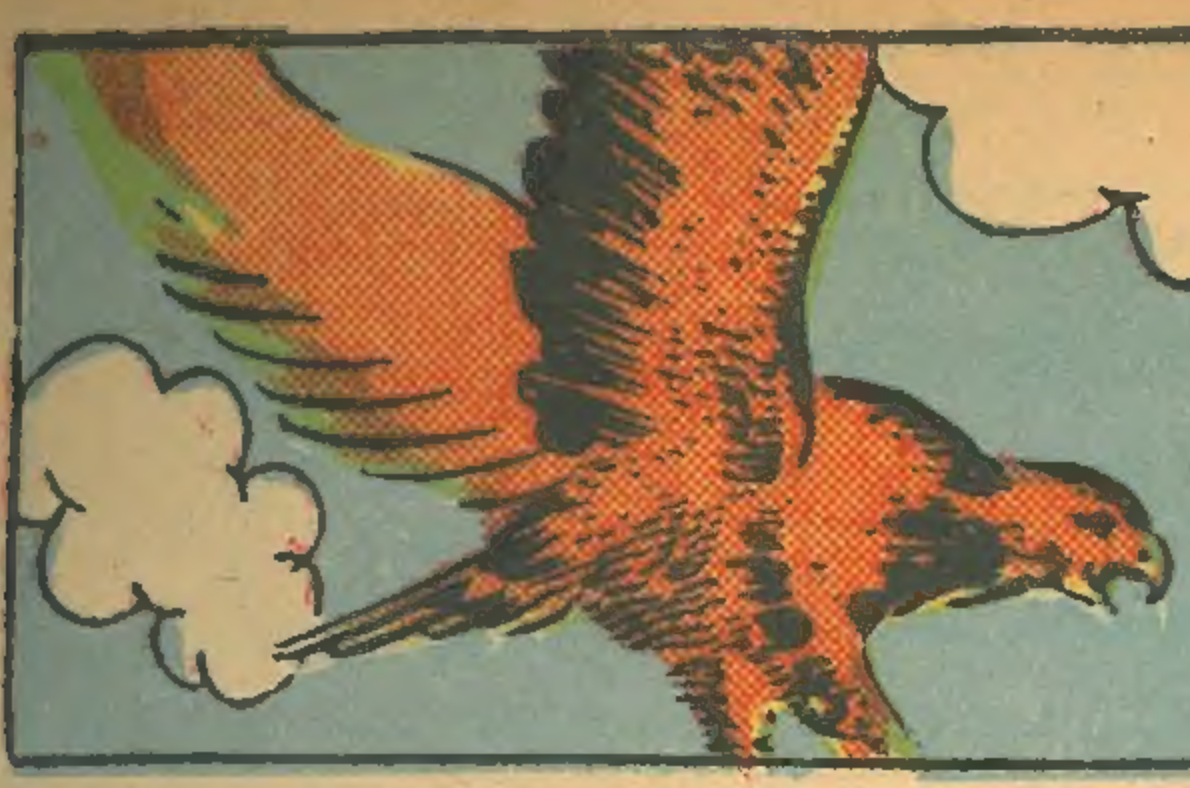

BUNDAN SONRA ANCAK SEBZE HAŞLAMASINDAN BAŞKA BİR ŞEY YİYEMİYECEK SİNİZ.

NAH.. BUNLAR GİBİ!..

MANDRAKENİN YENİ BİR İŞARETİYLE UÇU DE AYRI BİR NEBAT OLDULAR.

GÖK SÜVARI

ANLIYOR MUSUN ANNE? O MEKTUBU ALMAMIŞ.. BİZ DE BOŞUNA BEKLEYİP DURDUK. DAHASI VAR.. ELEO. NORENİN DOĞUMUNDAN HABERİ YOKMUŞ.. HABERİ OLMAYINCA NASIL ONU DOKTORA TESLİM EDER. BOŞ YERE GÜNAHINI ALDIK..

ALLAHIM! SEN BANA ACI!..

ANNE.. ANNE.. KALBİM PARÇALANIYOR.. ÖLDÜKTEN SONRA ONUN MASUM OLDUĞUNU ANLAMAK.. AH.. İŞİN EN FECİ TARAFI BU KIZIM CESARET ELEONOREYİ DÜŞÜN BİRAZ..

AURORA BİR FENALIK GEÇİRDİ.

ANNE.. ANNE! BIRAKMA BENİ ÖLMekten KORKUYORDUM. ALLAH'İSKİNE KENDİNE GEL KIZIM. YANINDAYIM İŞTE...

STOKHOLM'DE DOKTOR BİR GECE UĞRAŞTIKTAN SONRA YILAN OTUNDAN ZEHİRİ AYIRMAĞA MUVAFAK OLDU.

ÇOK GEÇMEDEN PAN ZEHİRİNİ BULDU. VE ÇOCUĞUN GÖZLERİNE DAMLATTI.

SAKIN KORKMA YAVRUM. GÖZÜNÜ YAKACAK AMA AGACAK TA... AY.. AY... ÇOK YAKIYOR AMCA...

NIHAYET AMELİYAT BİTTİ. ÇOCUĞU YATIR. DILAR. DOKTOR PERDELERİ KENDİ ELİLE KAPADI.

ŞİMDİ UYUYA. ÇAKSIN. UYANDIĞIN ZARF MAN AURORAYI BİR KÜTÜ GUKULATAYLA BULACAĞSIN

GUKULATA. YA BOŞ VER DOKTOR. GÖZÜM GÖRECEK Mİ ONDAN HABER VER

ÖĞLE ÜZERİNE DOĞRU AURORA BİTKİN BİR HALDE GELDİ.

NE HABER DOKTOR?

BU NE HAL BÖYLE.. BAHŞE GİRERİM Kİ BU GECE HİÇ UYUMAMIŞSINIZ. HAYDI BENİMLE GELİN..

DOKTOR MUTADI OLMİYAN BİR ŞEFKAT
İLE ORORAYI ELİNDEN TUTUP BİR
ODANIN ÖNÜNE GÖTÜRDÜ.

İŞTE MAKSİMİYEN BU
ODADA.. İÇERİSİ KARANLIK.
HER HALDE UYUYORDUR.
YAVAŞ YAVAŞ PERDELERİ
AÇARIZ. EĞER BİZİ FAR.
KEDERSE ZAFER BİZİM
DEMEKTİR.

ÖYLEYSE ÇA.
BUK OLALIM
DOKTOR..

DOKTOR KAPIYI AÇINCA HAYRETLER İÇİNDE KALDI.

BU DA NESİ?!... PERDE-
LER AÇILMIŞ... ÇOCUK TA
YATAĞINDA YOK..

DOKTOR DIŞARI FIRLADI.

KAMEN! JULY! NEREDE.
SİNİZ? ALLAH HEPİNİZİN
CEZASINI VERSİN.. SİZE!
ÇOCUĞU DIŞARI ÇIKARIN!
DİYE KİM İZİN VERDİ?

ORORA ODADA YALNIZ BAŞINA KALDI.
NE YAPACAĞINI ŞAŞIRMIŞTI.

KUKUU!
KUKUUU!

BU SES TE NE? ALLA-
HIM.. MAKSİMİYEN SEN
MİSİN YOKSA?

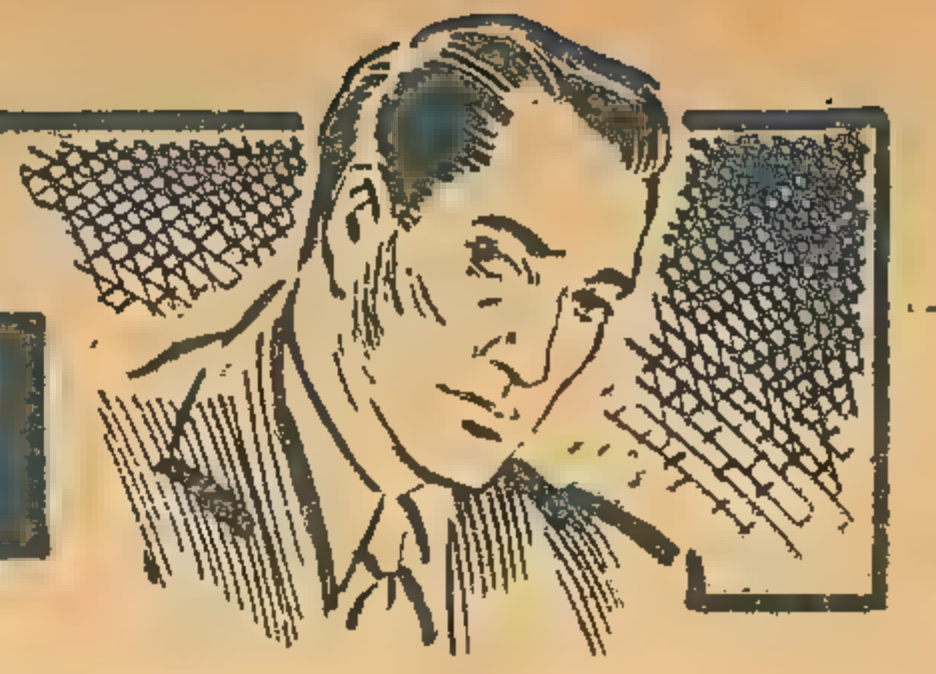
BİRDENBİRE GAR.
DROBUN KAPISI
AÇILDI. MAKSİMİL-
YEN GÖZLÜKSÜZ
OLARAK DIŞARI ÇIKTI.
VE ORORAYA DOĞ-
RU KOŞTU.

ARKASI VAR.

Amcamın MİRASI

Tefrika No. 19

YAZAN: K. TUĞCU

Yorgo büyük bir telâş göstererek haykırdı:

— Ne zaman alacağız Evdoksiya, öldürecek Panayot zavallı kız. Ne zaman sizin yanınızda kalıyor, daha emniyetli.

Dimtiro benim hareketimden pek müteessir olmuştu. O da Yorgo'ya hak verdi:

— Bekleyelim, dedi. Biz dükkânı hazırlarız. Bakalım Panayot ne olacak.

Oradan ayrıldım. Gidip Arifi buldum. Külhanbeyi biraz düşündükten sonra:

— Kolay be ağabey, dedi. Herifi deliğe tiktiririz.

— Nasıl?

— Nasıl olacak, mademki kaçakçısıdır. Sade şarap değil, rakı da çekiyor.

Arif iyi bulmuştu. O akşam telefonla beni müdüriyete istediler. Kaçakçılık bürosundan bir iki memurla bir alay sivil polis, hep birlikte yola çıktık. Arifin beni bu işe karıştırmaması canımı sıkıyordu ama oğlanın başka düşünceleri varmış. Panayotun kaçakçılık yaptığını ihbar etmiş ve evini ancak benim bildiğini söylemiş. Bunun üzerine beni istemişler. Büyük rütbeli bir de memur yanıma katıldı. Gece yarısı تنها sokaktaki eski bina sarıldı. Kapıyı çaldık. Karşımıza mavi gözlü Rum çıktı. Şaşalamıştı. Kapıyı tekrar kapattı. Derken Panayot görüldü. Elinde bir gaz lambası vardı. Yüzünde sargılar bulunuyordu. Yatak kıyafetiyle ortaya çıkmıştı. Menur kendisine evnin aranacağını söyleyince durumsadı. Giyinmek için izin istedi. Biz beklerken o bina'nın arkasındaki bir kapıdan sıvışmak istemiş. O taraftaki gürültüye koştuk. Domuz herif etrafını saran memurları birer tarafa savuruyor ve deli gibi boğuşuyordu.

Eh, sıra yine bana gelmiş sayılırdı. Evine kaçıp orada müdafaa yapmak isteyen canavarla geniş avluda karşı karşıya kaldım.

Birkaç memuru ağırca yaralayan bu herifi yıldırmak lazımdı. Polisin cep lambalarının ve gazın ışığında, bir köşeye sırtını vermiş olan Panayota doğru yürüdüm ve:

— Rahat dur Panayot, dedim. Bu zannana kadar yaptıkların el verir. Daha fazla suç altına girme.

Beni hemen tanıdı. Avazı çıktığı kadar:

— Ah vire sen sin.

Diye bir feryat kopartarak üstüne atıldı. Fakat bu defa kendime tamamiyle hâkimdim. Akli başında bir tek yumruk onu taşlığa sermeğe kâfi geldi. Gözleri dönmüş, akli başından gitmiş, muvazenesini tamamiyle kaybetmişti.

Bu muvaffakiyet bana daha fazla cesaret verdi. Kimsenin üstüne varınadığı canavara sokularak yakasından tuttum:

— Kalk ayağa. Edebsizliği bırak, yoksa fena döverim seni.

Mavi gözlü ile bıçak yaralı bir Rum delikanlısı birer köşede titriyorlardı. Koca herif ağlamağa başlanmıştı:

— Vire ne istersin benden? Ne yapmışım sana. Dava yapacağım.

— Çok söylenme, uzat ellerini.

İki memur onun ellerine kelepçeyi geçirdiler. İki kafadarı da

bağlandı. Bundan sonra mahzene inildi. Arifin harabettiği fiçilerden birkaçı sağlam kalmıştı. Bu mahzene bitişik bir başka mahzende rakı inbiği ve bir eroin imalâthanesi bulundu. Sabaha karşı apartmana döndüm.

Bir zaman için Panayot korkusu kalmamıştı. Bu adamın sarhoş olmadığı zaman çok daha kolaylıkla dayak yiyeceğini anlamış, kendimi ondan üstün görerek bir kat daha ferahlamışım. Arif bana bu işi iste bunun için yaptığını, herifin artık benden yılmış olması gerektiğini söylüyordu.

— 22 —

Yaz ortasında bulunuyorduk. Şahit olarak beni mahkemeye çağırılmışlardı. Eroincilerin son ortağı Panayot ta yakayı ele vermiş, bu dava birleştirilmişti. O iri yarı herif iki gün içinde bir balon gibi sönmüş, ufalmış ve porsumuştu. Azametli bıyıklarından eser yoktu. Kendisini tanıyanların doldurduğu ağırceza salonuna gitmek için

belki asılmağa razıydı.

Mahkemeden çıkarken Halid'e rasladım. Yüzü sararmış, büsbütün kurumuş ve değişikliklere dönmüştü. Yüzüne bakmadan geçip gidiyordum. Arkamdan koştı ve koluma yapışarak bağırdı:

— Adnan, bir kere konağa git, zavallı kardeşimin halini gör.

Hırsla dönerek haykırdım:

— Dengini buldu. Görüp te ne yapacağım.

Halit pek aşağıdan ahyordu:

— Öyle deme Adnan. Kızın suçu yok. Mecburiyetler karşısında kaldı. Başta benim onu mahveden. Ne yapabiliirdi, elimle eve soktuğum haydut onun kanına girdi. Ne yüzle sana sadık kalabilirdi. Namusunu temizlemek için evlendi. Fakat bu evlilik onun için bir kat daha yüz kızartıcı olmuştur. O heriften uzak kalabilmek için kendi hissesine düşen mirası hemen hepten tamamiyle ona verdiği halde yakasını kurtaramıyor. Çünkü Rifkı onun bir dava açmasından çekiniyor. Ezizlikle öldürerek meşru varis olacak. Büyük bir ticaret yapıyorum diye kızın paralarını çekti. Bu paraları nereye sakladığını bilmiyorum. Bir defa git ve Lâmiayı gör Adnan. O senin amcamın kızıdır. Fakat bu iyiliği yapmağa karar verdiğin gün çok ihtiyatlı davran. Çünkü köşkte Rifkının akrabasından birisi oturuyor. Hepimiz göz hapsi altındayız.

Bu herif te azıllardan birisidir. Ben mahkemeye belki seni görürüm' diye geldim.

Halit öksürerek, sallanarak benden ayrıldı. Lâmianın âkibetine çok canım sıkılmıştı. Acı düşünceler içerisinde yürüyordum. Arif arkamdan yetişerek sigara yakmak bahanesiyle beni durduttu ve şöyle konuştuk:

— Herif ne istiyor?

— Lâmia çok bitkin bir haldeymiş.

— Yazık oldu kıza. Dediği doğrudur ama herifin seni konağa yollamakta bir çıkarı olmalı. Belki de bir tuzak kuruyor.

— Ne bileyim. Yalnız bana Rifkının akrabasından bir sabıkasının konakta olduğunu söyledi. Kimin nesidir bilmem.

— Ben sana onu anlarım ağabey. Yarın Kızıtaşına gelirim.

O gece çok üzüntülüydüm. Evdoksiya durmadan benimle meşgul oluyor, boynuma sarılıyor, ne düşündüğümü soruyordu.

Halidin sözlerini kendisinden

baskın yaptırır, hem herifi yakalattırır, hem de kendi mevkiimi sağlamlaştırırım. Yarın sabah tekrar gelirim ağabey. Sonra da sen elini, kolunu sallıya sallıya gidersin.

Yeni belâlara başımı sokmamak için buna razı oldum. Bütün gün apartımandan çıkmadım. Ertesi sabah gazeteleri bu baskını yazıyorlardı. Sabıkalırlardan Deli Şevketin barındığı yer keşfedilmiş, bir baskın yapılmış, fakat herif tam yakalanacağı sırada komiserlere bir kafa vurup onu devirdikten sonra kapıdan fırlamış ve karanlığa karışmış.

Ben gazeteyi okurken Arif te geldi. Çok canı sıkılmıştı. Polisler bahçenin bir başka kapısı daha olduğunu bilmediklerinden Şevket kaçmağa muvaffak olmuş.

Arif evin vaziyetini de anlattı. Lâmia üst katta bir odaya kapalı yaşıyormuş.

Bir kere daha bu işlere karışmam lazımdı geliyordu. Arif Şevketi takip için vazife almış.

O gün, akşama doğru Aksaray'a gittim. Bir iki defa yüksek duvarlara bakarak konağın önünden geçtim. Sokak tamamiyle تنها ve sessizdi. Bir iki defa kapıyı çaldım cevap veren olmadı. Arka kapıya gittim. Orası da kapalıydı. Etrafta beni gören olmadığına kanaat getirince duvara tırmanarak bahçeye atladım.

Alt katta bir iki pencerenin perdesi aralıktı. Yukarıdakiler tamamiyle perdelerle kaplıydı. Kapıya doğru yürüdüm ve onu da kapalı buldum. Zile bastım. Neden sonra bir Rum hizmetçi kadın kapıyı açtı. Kimi istediğimi sordu. Lâmiayı görmek istediğimi haber alınca kapıyı yüzüme kapattı. Fakat ben buna tamamiyle meydan vermedim. Kapı büsbütün örtülmeden hızla iterek içeriye girdim. Kadın avazı çıktığı kadar bağırdı. Onun bağırtılarına bir başkası koştı. Neclâyı derhal tanıdım. Bu kaatil ve hırsız metresi lekeli kadın büsbütün başka bir tavır takınarak beni gûya samimiyetle karşıladı. Kadını payladı. Ve beni hâlâ rakı kokan misafir odasına aldı. Onun sırtasık tavırlarına sert bir şekilde mukabele ettim:

— Ben buraya Lâmiayı görmeğe geldim.

Neclâ:

— Lâmia ağabeyim Rifkının karısıdır, dedi.

— Ağabeyim dediğin herifin metresi olan sen karşımdan çekil. Yoksa sağlı, sollu suratına iki tane aşkederim. Dünyayı anlatırım sana.

Neclâ koynundan bir tabanca çıkartarak bana doğru çevirmez mi? Beynim dönmüştü. Tam bir sabıkakıya yakışan bu harekete karşı ummadığı bir çeviklikle elime vurdum. Sonra sağlı, sollu dediğimi yaptım. Son derecede yırtık ve şirret bir feryat koparttı. Yüzünden kan akıyordu. Yardımına koşan hizmetçiye de iki tane patlattım, sonra her ikisini birden önüme katarak bir insanın içinden kolay kolay çıkamayacağı odunluğa götürerek güzelce kapattım. Birkaç dakika avaz avaz haykırdılar. Sonra sesleri kesildi.

(Arkası var)

JOFRE BAŞINDAN CE-
GENLERİ ANLATTI

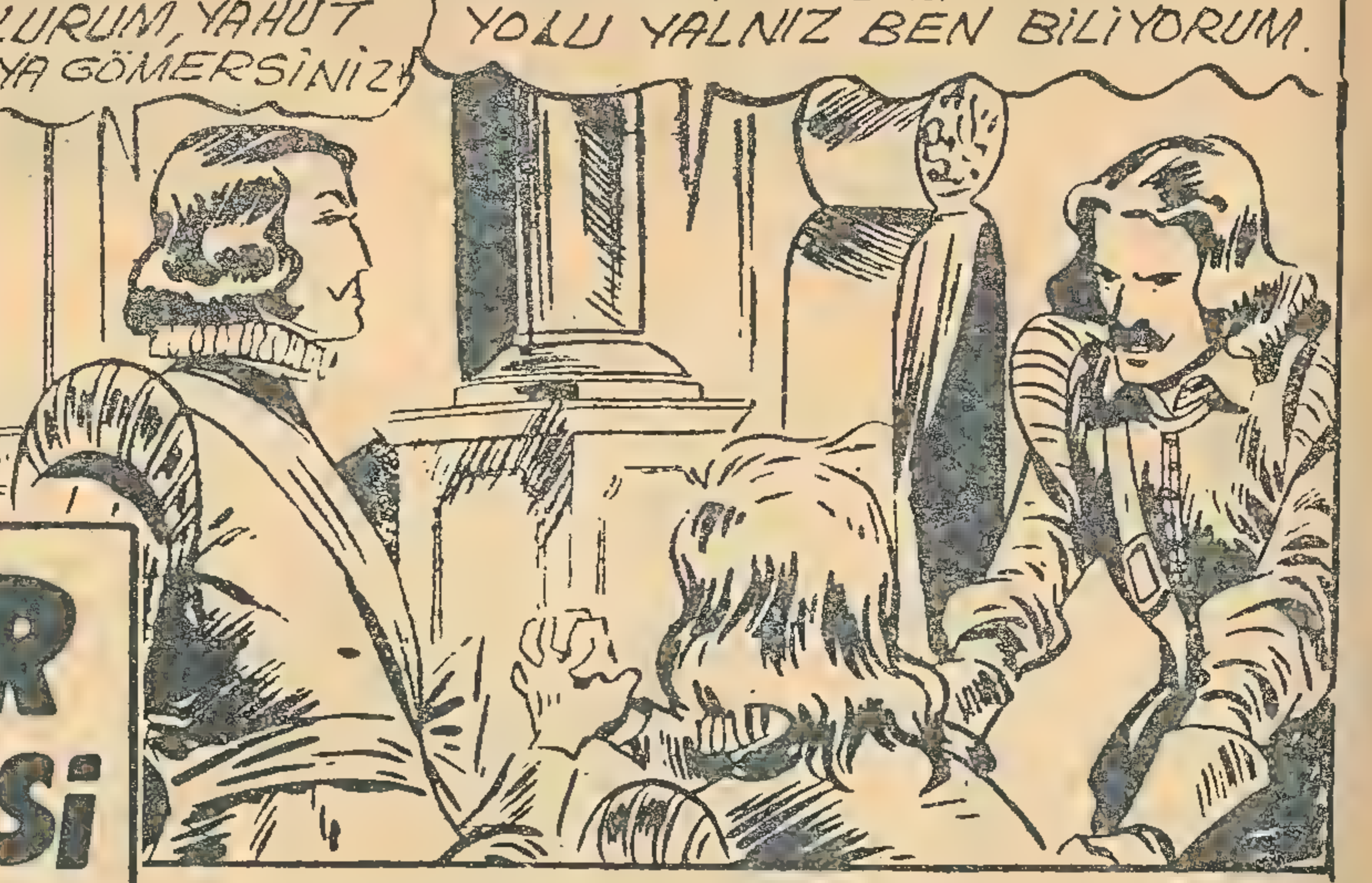
DEMEK ONLAK
KENDİ ELİMLE
ÖLDÜRDÜM. ADA
YI DİNAMİTLE HA-
YAYA UÇURTtum.

VARGO DERHAL ORAYA
GİTMELİYİZ.. YA ONLARI
DİRİ BULLURUM, YAHUT
BENİ ORAYA GÖMERSİNİZ

BENİ DE BERABER SÖTÜRÜN..
MAĞARAYA GİDEN KAYALIK
YOLU YALNIZ BEN BİLİYORUM.

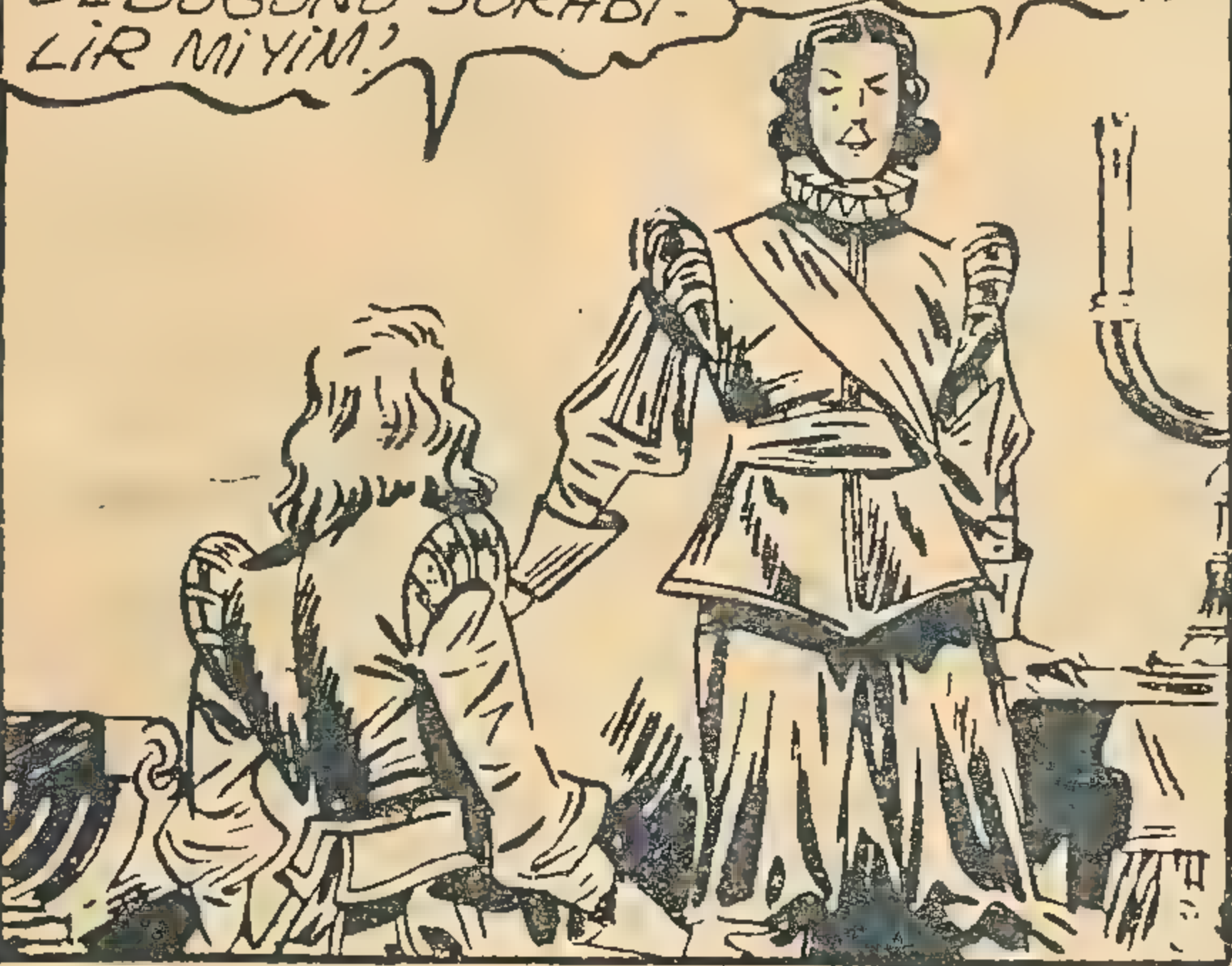

ADALAR KRALİÇESİ

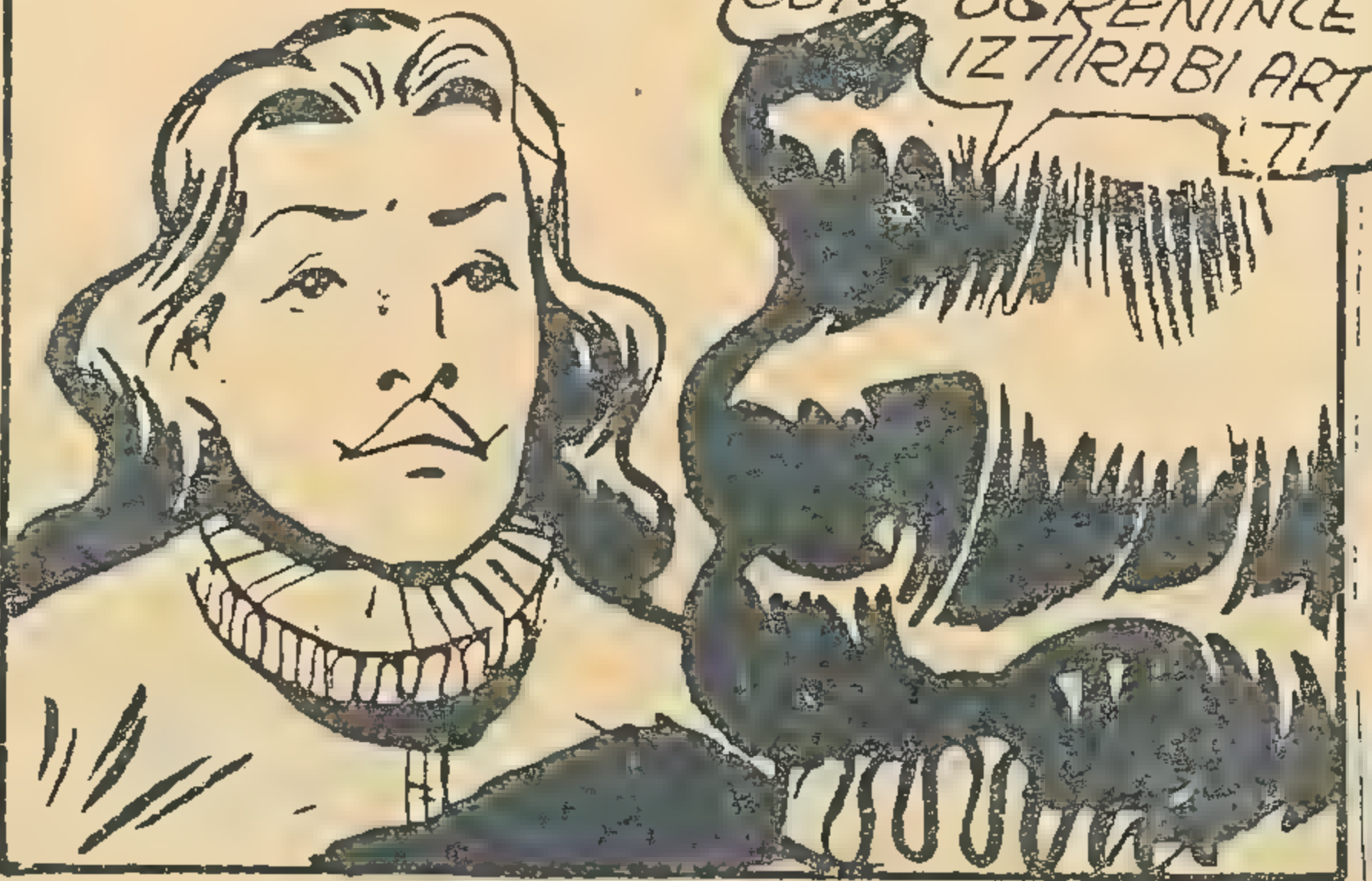
VARGO GEMİ HAZIRLATMAĞA GİTTİ
HAŞMETMEAP.. HUZUL
RUNUZDA DİZ ÇÖKE-
REK O KADININ NE
OLDUĞUNU SORABI-
LIR MIYIM?

ROZİTA
ÖLMEK ÜZE-
REDİR..

ÖLÜYOR MU? AL-
LAHİM.. NEDEN?
NEDEN?

SENİN HAYATINI
KURTARMAK İÇİN
KENDİNİ SENİNLE
AMİRALIN ARASINA
ATTI.. YARALANDI..
KRALİÇANIN KENDİ
ÖZ KARDEŞİ OLDU..
GÜNÜ ÖĞRENİNCE
İZTİRAPI ART-
TI!

HAYIR!
HAYIR!

ROZİTAYI KÜÇÜKKEN
BALIKÇILAR KAÇIRMIŞ
AMİRAL ONU ELE GE-
ÇİRMİŞ BU OYUNU
HAZIRLAMIS..

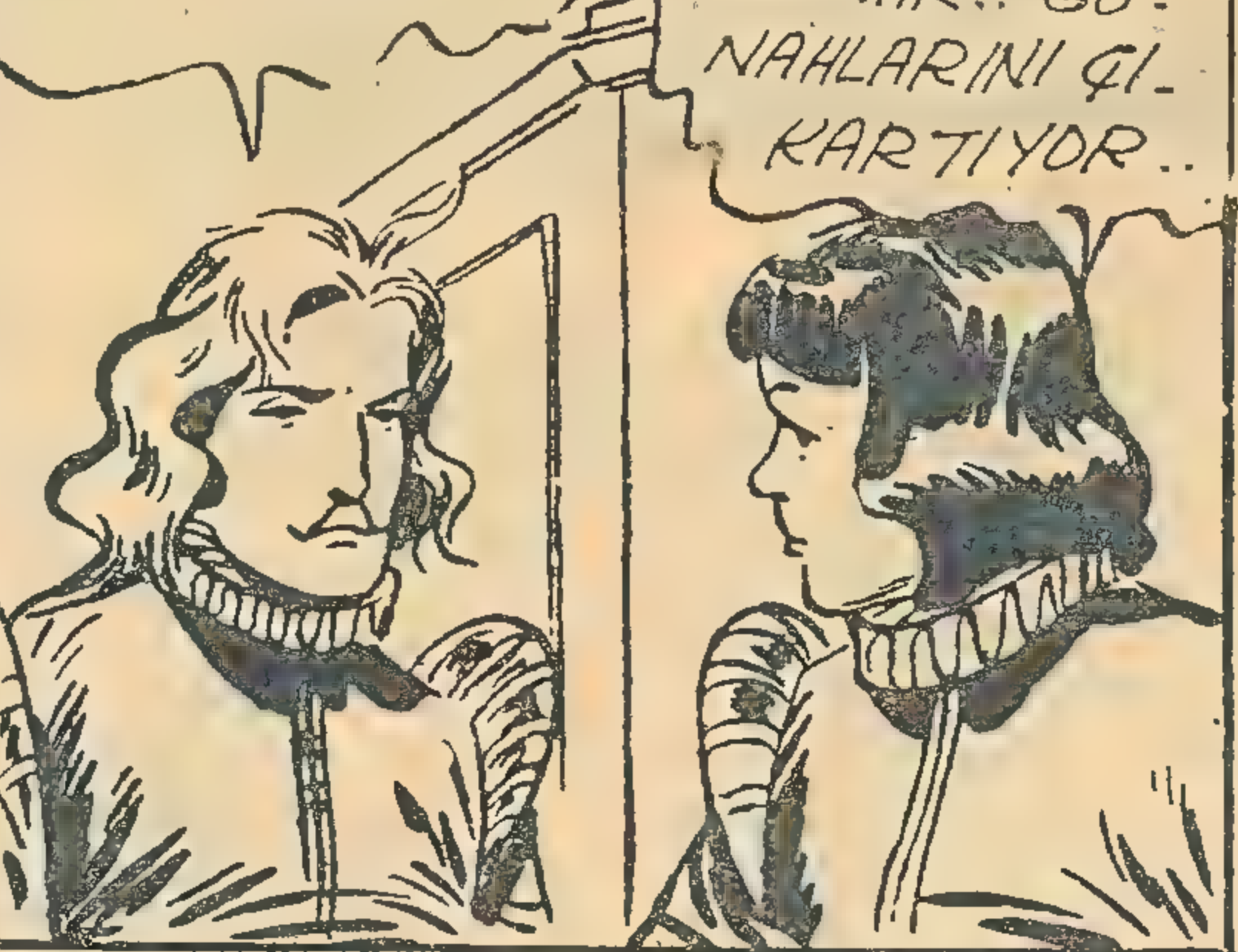
ALLAHIMI.. MÜSA-
ADE EDİN DE
ONU GÖREYİM..

RAMONUN ODA-
SINDA BULACAK-
SIN.. GİTMEDEN
ONU SON DEFA
SELÂMLA

JOFRE RAMONUN ODASINA KOŞTU.
BIRAKIN GİREYİM
KRAL GÖRMEME
İZİN VERDİ.

ÖLMEK ÜZERE
YANINDA RA-
HİP VAR.. GÜ-
NAHLARINI ÇI-
KARTIYOR..

ÖLMEDEN EWEL
SON DEFA KENDİ-
SİNİ GÖRMEK
VE BİRŞEY SÖY-
LEMEK İSTİYORUM

ÖYLEYSE
GİRİN...

ROZİTA HERŞEYİ İTİRAF ETMİŞTİ.
ŞİMDİ YATAKTA DAHA SÂKİN BİR
VAZİYETTE YATIYORDU.

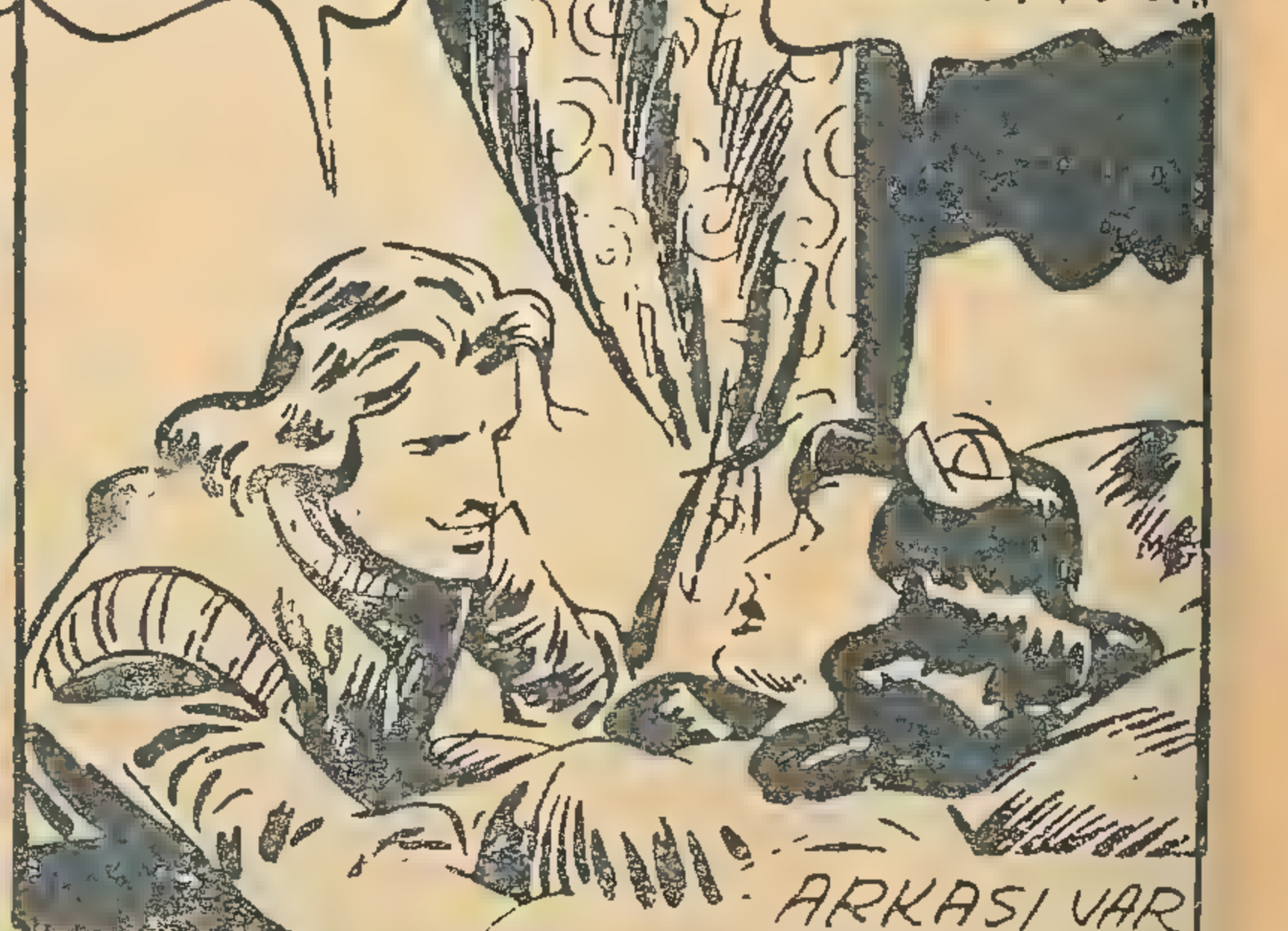
ROZİTA
BENİ TANI-
DIN MI?

JOFRE SENSİN
DEĞİL Mİ? SESİN
BERRAKLAŞMIŞ VE
BAKİŞLARINDU-
ZEL Mİ?

EYET ROZİTA
İYİLEŞTİM.. HA-
YATIMI SEN
KURTARMIŞSIN
BUNU YENİ ÖĞ-
RENDİM.

ALLAHTAN BENİ
ÖLDÜRMESİNİ VE
SENİ İYİ ETMESİ-
Nİ İSTEMİŞTİM..
DUAM KABUL OL-
DU JOFRE..

ARKASI VAR

PÜF NOKTASI

Yazan: Feriha Demiray

Gazinoya girer girmez başından kaptığı şapkayı kaldırıp masanın üstüne vurunca masanın üstündeki sigara tablası fırlayıp yere düştü. Birkaç müşteri başlarını çevirip bu öfkeli adama çekine çekine baktılar. Garson sokuldu. Yerdeki kırıkları topladı ve nezaketle: — Ne cmrëdiyorsunuz efendim? dedi.

Sami boğulur gibi haykırdı:

— Önce bir soğuk su.

— Başüstüne efendim. Tabla top-tan fiatına yüzelli kuruştur beyim.

— Al yüzelli kurşunu da yüzelli kere patla. Sana su getir diyorum herif. İçim yanıyor, içim. Anlamıyor musun

Garson hazımlı bir adamdı. Gidip suyu getirdi. Masanın üstüne bıraktığı kırıkları ve yüzelliyi aldı. Müşteri suyunu içince:

— Afiyet olsun, dedi. Maalesef yüzelli kere patlıyamıyacağım, çünkü insan bir kere patlar. Ortasından iki parça olunca iş biter.

Sami bağırdı:

— Ben dördüncü defadır patlıyorum. Hem de parasını vererek.

Herkes dört defa patladığını söyleyen bu adama bir daha baktı. Garson gülümsedi:

— Şeytan kulağına kurşun, Allah nazardan saklasın. Sizde öyle bir alim görünmüyor. Galiba bir şeye fazlaca canınız sıkılmış.

Müşteri yine hırslandı:

— Sana dört defa patladım, diyorum, dedi. Hem de orta yerimden ikiye ayrıldım.

Garson ciddiyetle sordu:

— Bu esnada çok gürültü oluyor mu beyefendi?

— Ne gürültüsü?

— Patlama gürültüsü.

— Terbiyesizliğin lüzumu yok. Garson dediğin nazik olur. Sen beni Ağustos böceği mi sanıyorsun ki ortamdan ikiye ayrılalım.

— Ne bileyim, dört defa patladığınızı söylediniz de.

— İnsan ortasından ikiye ayrılır ama belli olmaz. Sen bana şuradan soğuk bir bira getir.

Bira geldi. İlk bardağı başına daktı. Bir de sigara yaktı. Uzun uzun terlerini kuruladı, yakasını çözdü, uflayıp pufladıktan sonra biraz serinledi. Fakat hâlâ ikide bir başını sağa sola sallıyarak Lâhavle çekiyordu. En yakın masada oturan yaşlı müşteri lâfa girişti:

— Beyefendi, hakikaten bir şeye canınız sıkılmış. Fakat bu sıcakta hırslanmak iyi değildir. Aldırmayın da keyfinize bakın.

Sami uzatılan sigarayı alırken:

— İnsanın iradesi elinden gidiyor, dedi. Bir değil, iki değil. Başınızı ağrıtmazsam olup biteni

anlatayım da görün.

— Memnuniyetle dinlerim beyim. Siz de derdinizi söyleyin biraz ferahlarsınız.

Sami anlatmağa başladı:

— Bendeniz müfettişim. Ankara ile İstanbul arasında mekik dokurum. Bir gün -trende birisi geldi. Bana bir zarf verdi. İçinde kıymetli evrak bulunduğunu, kendisi ü-

çüncü mevkide seyahat edeceğini, kaldırmaktan korktuğunu söyledi. Çok yalvardı. Ben de kabul ettim. Trenden indi. Vakit kalmadığını kendisine yer bulmasını söyledim. Bana treni kaçırırsa bile yine beni Ankara garında bulacağını söyledi. Trene bindiğini görmedim. Fakat tam Ankaraya vardığımız sırada karşıma çıktı. Ta kendisi. Kolu boynuna sarılı, soluk yüzlü adam. Zarfı verdim. Teşekkür etti. Bana merak olmuştu. Aynı trende mi geldiğini sordum. Hayır, dedi. Başka yoldan geldim.

İhtiyar adam:

— Demek tayyare ile gitmiş, dedi.

Sami başını salladı:

— Durun bakın, dedi. Ankara-

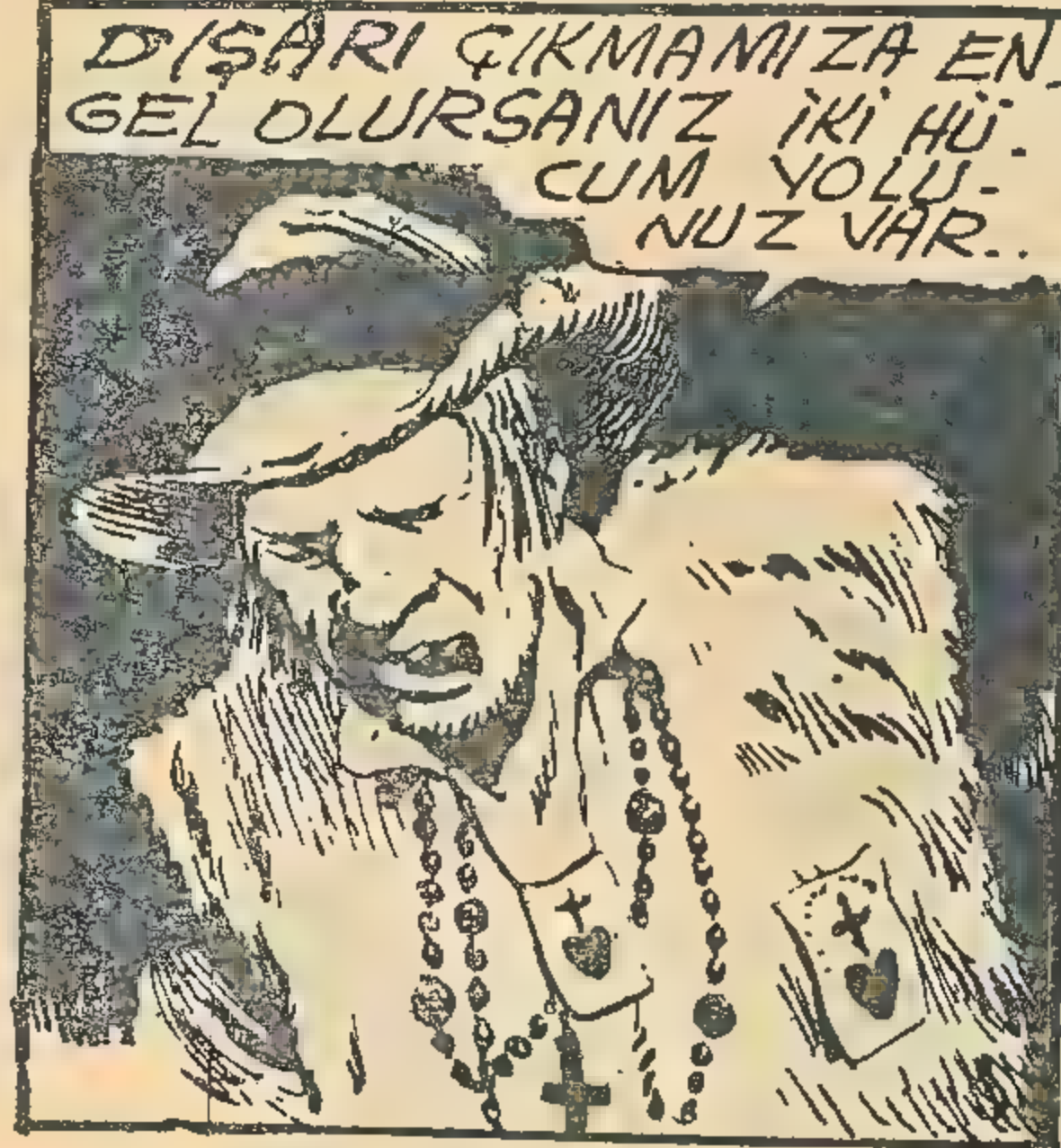

dan tayyare ile dönüyordum. Tayyarenin kalkacağı sırada yine onu gördüm. Bana yaklaştı. İstanbula gidecek bir ahbap aradığını ve bana rastladığına pek sevindiğini söyledi. Bir mektup verdi. Mektupta (Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun

BÜYÜK ROMANI

38

DİŞARI ÇIKMAMIZA EN GEL OLURSANIZ İKİ HÜCUM YOLUNUZ VAR.

BİRİ ORMAN TARAFINDA Kİ YIKIK YER. BİRİ DE BU ÜÇ KATLI KULENİN GİRİŞ KAPISI.

BEN, SİZİNLE KONUSAN İNSAN İMANUS, EN ALT KATA ALTI TON KATRAN VE ÇALI ÇIRPI DOLDURDUM.

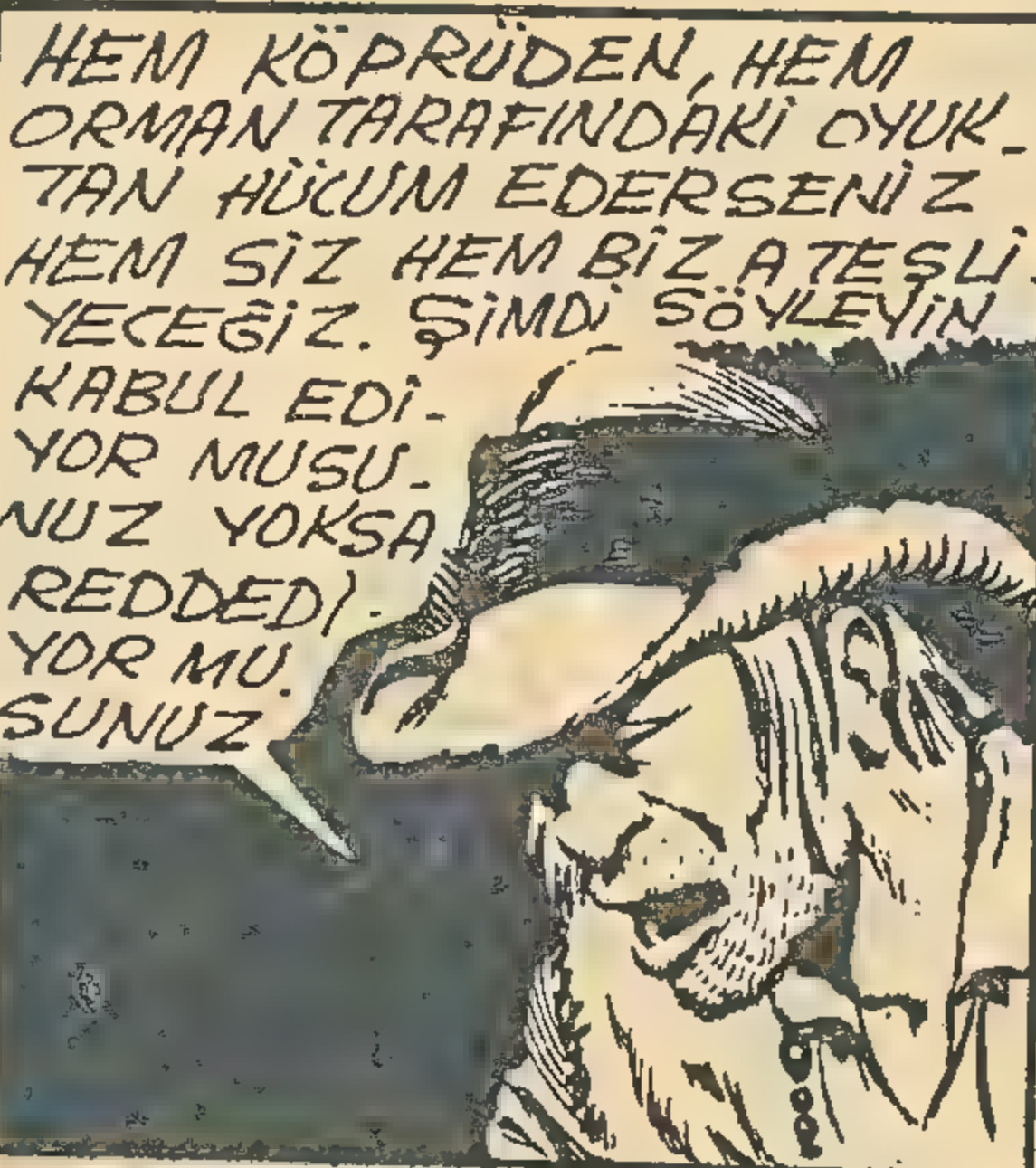
EN ÜST KAT OT VE SAMAN DOLUDUR. ORTA KAT KİTAP VE KÂĞIT DOLU. SOKAK KAPISININ ANAHTARI MARKİ DE

ZEMİN KATINDAKİ ALTI FİTİL KATRANIN İÇİNE BİR FİTİL KOYDUM. FİTİLİN ÖTE Kİ UCU ELİMDE. İSTEDİĞİM ZAMAN ATEŞLİYEBİLİRİM.

EĞER BİZİM ÇIKIP GİT. MEMİZE ENGEL OLUR. SANIZ ÇOCUKLARI EN TEHLİKELİ YERE, ORTA KATA KOYACAĞIZ. KÖPRÜDEN HÜCUM EDER. SENİZ SİZ ORMANDAN HÜCUM EDER. SENİZ BİZ ATEŞ LİYECEĞİZ.

HEM KÖPRÜDEN, HEM ORMAN TARAFINDAKİ OYUKTAN HÜCUM EDERSENİZ. HEM SİZ HEM BİZ ATEŞ LİYECEĞİZ. ŞİMDİ SÖYLEYİN KABUL EDİYOR MUSUNUZ YOKSA REDDEDİYOR MUSUNUZ

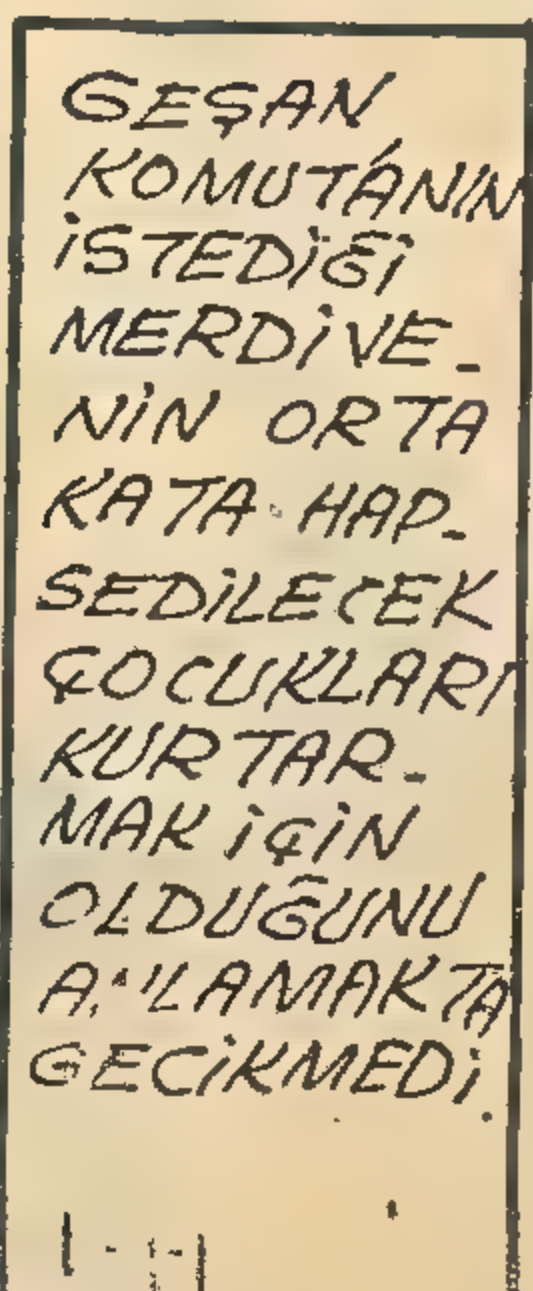
REDDEDİYORUZ. SİZİ TESLİM OLMAK İÇİN 24 SAAT MÜHLET. YA TESLİM OLUN. YAHUT HÜCUM EDECEĞİZ.

HELE BAK.. HO. CA SEN MİSİN? EVET BENİM. YUKARIDAN ALAYLI BİR SES GÜRLER. BU MARKİ LANTONAKIN SESİ YDI.

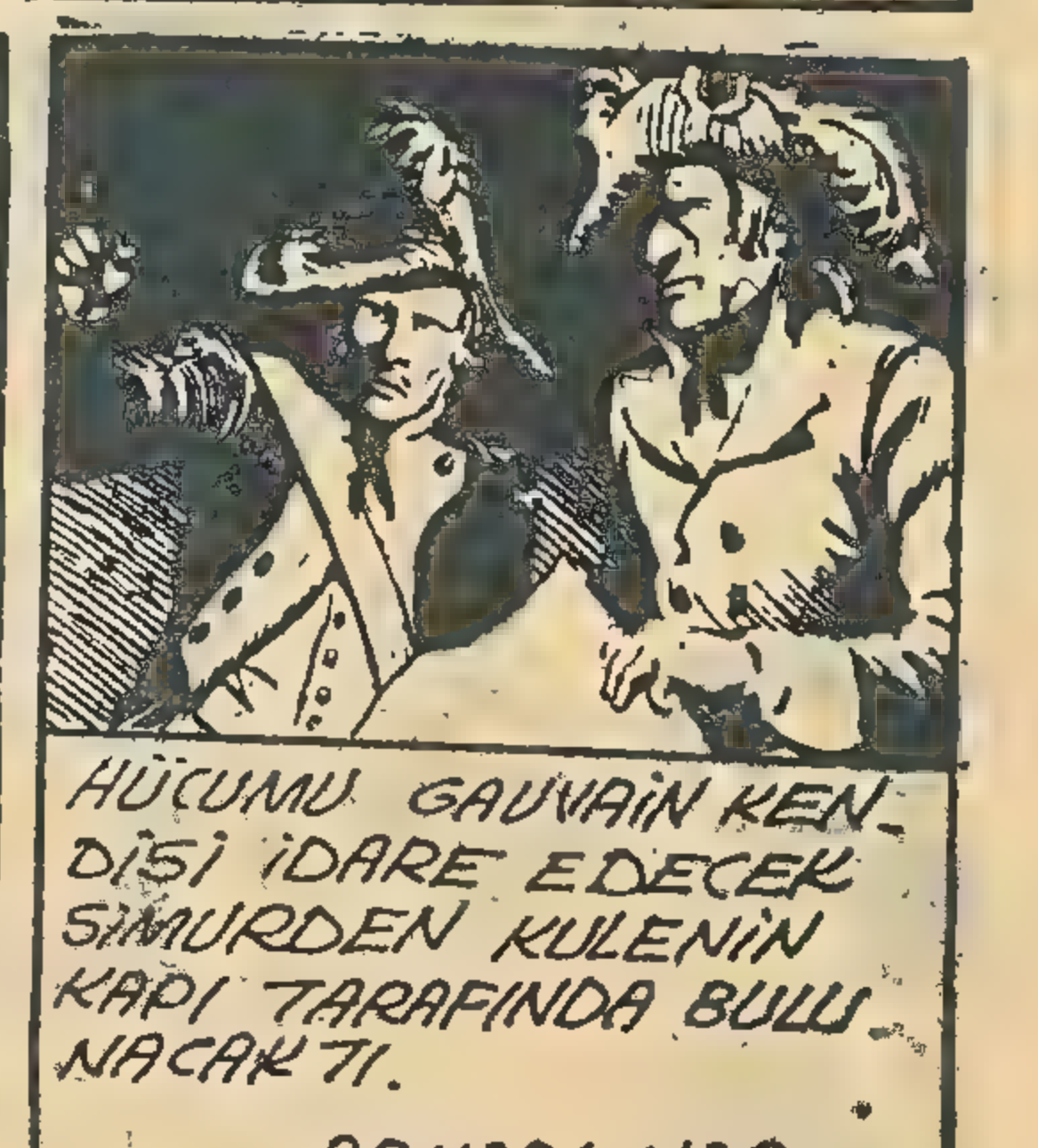
GEŞAN.. BİZE SİZ MERDİVEN LAZIM. KOMUTANIM MERDİVENİMİZ YOK.. BULALIM..

GEŞAN KOMUTANIM İSTEDİĞİ MERDİVENİN ORTA KATA HAP. SEDİLECEK ÇOCUKLARI KURTAR. MAK İÇİN OLDUĞUNU ANLAMAKTA GECİKMEDİ.

GAUVAIN KULENİN ET. RAFINI KOLAĞAN ETTİ. EN İYİSİ ORMAN TARAFINDAKİ GEDİKTEN HÜCUM ETMEK. HER TARAFTA EMNİYET TEDBİRLERİ ALDI.

HÜCUMU. GAUVAIN KENDİSİ İDARE EDECEK. SİMURDEN KULENİN KAPI TARAFINDA BULUNACAKTI. ARKASI VAR

PÜF NOKTASI

Yazan: Feriha Demiray

Gazinoya girer girmez başından kaptığı şapkayı kaldırıp masanın üstüne vurunca masanın üstündeki sigara tablası fırlayıp yere düştü. Birkaç müşteri başlarını çevirip bu öfkeli adama çekine çekine bakırlar. Garson sokuldu. Yerdeki kırıkları topladı ve nezaketle: — Ne emrediyorsunuz efendim? dedi.

Sami boğulur gibi haykırdı:

— Önce bir soğuk su.

— Başüstüne efendim. Tabla toptan fiatına yüzelli kuruştur beyim.

— Al yüzelli kurşunu da yüzelli kere patla. Sana su getir diyorum herif. İçim yanıyor, içim. Anlamıyor musun

Garson hazımlı bir adamdı. Gidip suyu getirdi. Masanın üstüne bıraktığı kırıkları ve yüzelliyi aldı. Müşteri suyunu içince:

— Afiyet olsun, dedi. Maalesef yüzelli kere patlıyamıyacağım, çünkü insan bir kere patlar. Ortasından iki parça olunca iş biter.

Sami bağırdı:

— Ben dördüncü defadır patlıyorum. Hem de parasını vererek.

Herkes dört defa patladığını söyleyen bu adama bir daha baktı. Garson gülümsedi:

— Şeytan kulağına kurşun, Allah nazardan saklasın. Sizde öyle bir alâim görünmüyor. Galiba bir şeye fazlaca canınız sıkılmış.

Müşteri yine hırslandı:

— Sana dört defa patladım, diyorum, dedi. Hem de orta yerimden ikiye ayrıldım.

Garson ciddiyle sordu:

— Bu esnada çok gürültü oluyor mu beyefendi?

— Ne gürültüsü?

— Patlama gürültüsü.

— Terbiyesizliğin lüzumu yok. Garson dediğin nazik olur. Sen beni Ağustos böceği mi sanıyorsun ki ortamdaki ikiye ayrılalım.

— Ne bileyim, dört defa patladığınızı söylediniz de.

— İnsan ortasından ikiye ayrılır ama belli olmaz. Sen bana şuradan soğuk bir bira getir.

Bira geldi. İlk bardağı başına dıktı. Bir de sigara yaktı. Uzun uzun terlerini kuruladı, yakasını çözdü, uflayıp pufladıktan sonra biraz serinledi. Fakat hâlâ ikide bir başını sağa sola sallıyarak Lâhavle çekiyordu. En yakın masada oturan yaşlı müşteri lâfa girişti:

— Beyefendi, hakikaten bir şeye canınız sıkılmış. Fakat bu sıcakta hırslanmak iyi değildir. Aldırmayın da keyfinize bakın.

Sami uzatılan sigarayı alırken:

— İnsanın iradesi elinden gidiyor, dedi. Bir değil, iki değil. Başınızı ağrıtmazsam olup biteni

anlatayım da görün.

— Memnuniyetle dinlerim beyim. Siz de derdinizi söyleyin biraz ferahlarsınız.

Sami anlatmağa başladı:

— Bendeniz müfettişim. Ankara ile İstanbul arasında mekik dokurum. Bir gün trende birisi geldi. Bana bir zarf verdi. İçinde kıymetli evrak bulunduğunu, kendisi ü-

çüncü mevkide seyahat edeceğini, kaldırmaktan korktuğunu söyledi. Çok yalvardı. Ben de kabul ettim. Trenden indi. Vakit kalmadığını kendisine yer bulmasını söyledim. Bana treni kaçırırsa bile yine beni Ankara garında bulacağını söyledi. Trene bindiğini görmedim. Fakat tam Ankaraya vardığımız sırada karşıma çıktı. Ta kendisi. Kolu boynuna sarılı, soluk yüzlü adam. Zarfı verdim. Teşekkür etti. Bana merak olmuştu. Aynı trende mi geldiğini sordum. Hayır, dedi. Başka yoldan geldim.

İhtiyar adam:

— Demek tayyare ile gitmiş, dedi.

Sami başını salladı:

— Durun bakın, dedi. Ankara-

dan tayyare ile dönüyordum. Tayyarenin kalkacağı sırada yine onu gördüm. Bana yaklaştı. İstanbul gidecek bir ahbap aradığını ve bana rastladığına pek sevindiğini söyledi. Bir mektup verdi. Mektupta (Arkası 14. sayfada)

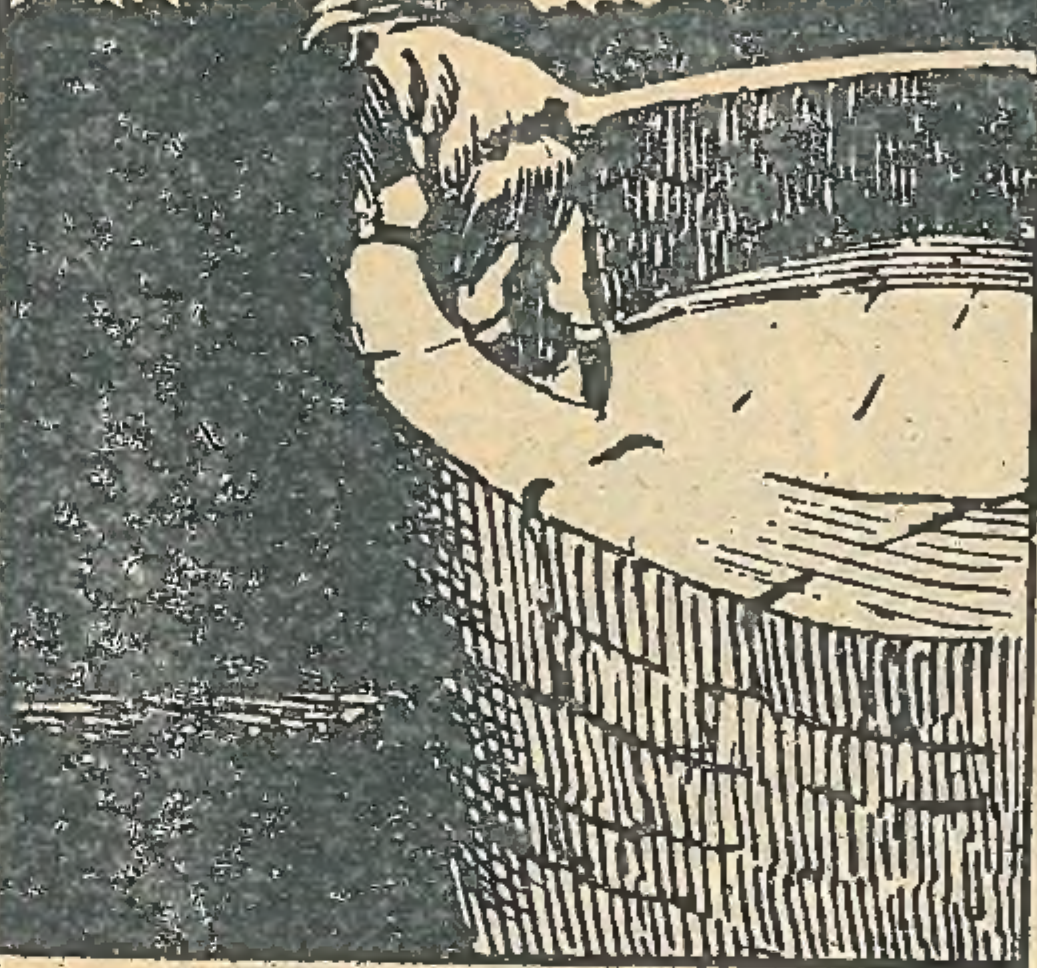
93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

38

DİŞARI ÇIKMANIZA EN GEL OLURSANIZ İKİ HÜCUM YOLUNUZ VAR.

BİRİ ORMAN TARAFINDA Kİ YIKIK YER. BİRİ DE BU ÜÇ KATLI KULENİN GİRİŞ KAPISI.

BEN, SİZİNLE KONUŞAN İNSAN İMANUS, EN ALT KATA ALTI TON KATRAN VE ÇALI ÇIRPI DOLDURDUM.

EN ÜST KAT OT VE SAMAN DOLUDUR. ORTA KAT KİTAP VE KAĞIT DOLU. SOKAK KAPISININ ANAHTARI MARKİDE

ZEMİN KATINDAKİ ALTI FİTİL KATRANIN İÇİNE BİR FİTİL KOYDUM. FİTİLİN ÖTE Kİ UCU ELİMDE. İSTEDİĞİM ZAMAN ATEŞLİYEBİLİRİM.

EĞER BİZİM ÇIKIP GİTMEYİZE ENGEL OLUR. SANIZ ÇOCUKLARI EN TEHLİKELİ YERE, ORTA KATA KOYACAKSIZ. KÖPRÜDEN HÜCUM EDER. SENİZ SİZ ORMANDAN HÜCUM EDER. SENİZ BİZ ATEŞLİYECİZ.

HEM KÖPRÜDEN, HEM ORMAN TARAFINDAKİ OYUKTAN HÜCUM EDERSENİZ. HEM SİZ HEM BİZ ATEŞLİYECİZ. ŞİMDİ SÖYLEYİN KABUL EDİYOR MUSUNUZ YOKSA REDDEDİYOR MUSUNUZ

REDDEDİYORUZ SİZE TESLİM OLMAK İÇİN 24 SAAT MÜHLET. YA TESLİM OLUN. YAHUT HÜCUM EDECEĞİZ.

HELE BAK..HO..CA SEN MİSİN?

GEŞAN.. BİZE BİR MERDİVEN LAZIM. KOMUTANIM MERDİVENİMİZ YOK.. BULALIM..

GEŞAN KOMUTANIN İSTEDİĞİ MERDİVENİN ORTA KATA HAP. SEDİLECEK ÇOCUKLARI KURTAR. MAK İÇİN OLDUĞUNU AYLAMAKTA GECİKMEDİ.

GAUVAIN KULENİN ETRAFINI KOLAŞAN ETTİ. EN İYİSİ ORMAN TARAFINDAKİ GEDİKTEN HÜCUM ETMEK İTİ. HER TARAFTA EMNİYET TEDBİRLERİ ALDI.

HÜCUMU GAUVAIN KENDİSİ İDARE EDECEK. SİMURDEN KULENİN KAPI TARAFINDA BULUNACAKTI. ARKASI VAR

FIRTINA KAPTAN

33

KOL SAATI
(3. sayfadadan devam)

iyi nişan alacağımdan emin olabilirsiniz»

Dışarıya çıktığım zaman yarım saatten beri döktüğüm terin sırtımda buz kesildiğini hissederek soğuk soğuk ürperdim ve birkaç adım atmamıştım ki karşıma karım çıktı. Benim içeride kendisini beklediğini zannederek hızlı hızlı gazinoya doğru gidiyordu.

Hem koluna yapıştım ve: «Allah aşkına çabuk buradan gidelim, diye yalvardım. O içeride...»

Karım sapsarı kesilerek bir nefeste sordu: «Seni tanıdım mı yoksa?»

«Allaha şükürler olsun ki hayır, dedim. Fakat gözlerini bir türlü saatimin altındaki kayıştan ayıramadı ve ben her an kayışın gizlediği yara yerini farkedeceği korkusuyla ecel teri döktüm. Bu gece hemen şehri terkedelim karıcığım...»

PÜF NOKTASI
(13. sayfadadan devam)

para varmış. Bana:

— Yeşilköyde sizden alırım efendim, dedi.

— Siz de tayyareye mi bineceksiniz? dedim.

— Ben daha başka bir yoldan, kestirme giderim, dedi.

Bu zamanda tayyareden daha hızlı ne var. Herifin deli olduğunu düşünüyordum. O ortadan kayboldu. Fakat Yeşilköyde varınca onu, karşılayanlar arasında görmüyeyim mi? Derken bir kere daha. Bu üçüncüsünde bu şeytan herifin ne yaptığını anlamak için gözümü dört açtım. Tayyare kalktı. O yerde kaldı. Fakat Ankarada karşıma dikildi. Çatlıyacak dereceye geldim. Dördüncüsünde herifle bahse tutuştum. Hem de iki yüz lirasına. Atladım tayyareye, geldim İstanbul. Baktım herif karşımda. İki yüz lira da gitti. Gelin de siz bu işin içinden çıkın.

Köşede, bir şeyler yazmakta olan bir müşteri lâkurdının son kısımlarını duymıştu. Gülerek yerinden kalktı:

— Beyefendi, dedi. Bahsettiğiniz adam lâcivert elbiselidir, değil mi? Yakasında da küçük bir yama var. Kolu daima boynuna sarılı.

Müfettiş haykırdı:

— Ta kendisi, dedi. Fakat siz nereden biliyorsunuz?

— Ben de sizin gibi para kaptırdım kendisine. Bu adam ekmeğini bu yolda kazanıyor. Bizim gibi saf adamlar bol olduktan sonra. Beni bir merak sardı, bir merak sardı, işi gücü bırakarak peşine düştüm. Nihayet püf noktasını anladım.

Sami haykırdı:

— Neymiş püf noktası? Allahınizi severseniz bana da söyleyin.

Öteki gülümsedi:

— Çok basit. Kaplumbağa ile tavşan yarışı. Bunlar birbirlerine pek benzeyen iki kardeş. Bazen tren, bazen uçak istasyonlarında dolaşır, tavladıkları adamları meraka düşürür, nihayet bahse tutuşurlar. Yaptıkları iş de çok basit. Aynı lekeli elbise, aynı kollar boynuna asılı, son derece benzedikleri için kimse kendilerinden şüphe edemez. Emaneti verdikten sonra telefonu açarlar birbirlerini bulurlar, şu evsafa, şu renk elbise giymiş, şu yaşta bir enayi geliyor, karşıla, derler.

Müfettiş Sami:

— Hay Allah bildiği gibi yap-sın, diye bağırdı. Bu benim aklıma gelmemişti. Ver şu elini de iki enayi tokalaşalım.

KORSAN GEMİLERİNDEN BİRİ DE NİZİN DİBİNİ BOYLADI.

KAPTAN BİRİNCİSİ GÜME GİTTİ.

EYET AMA İKİNCİSİ DURUYOR.. BUNLAR AZILI KORSANLARDIR.

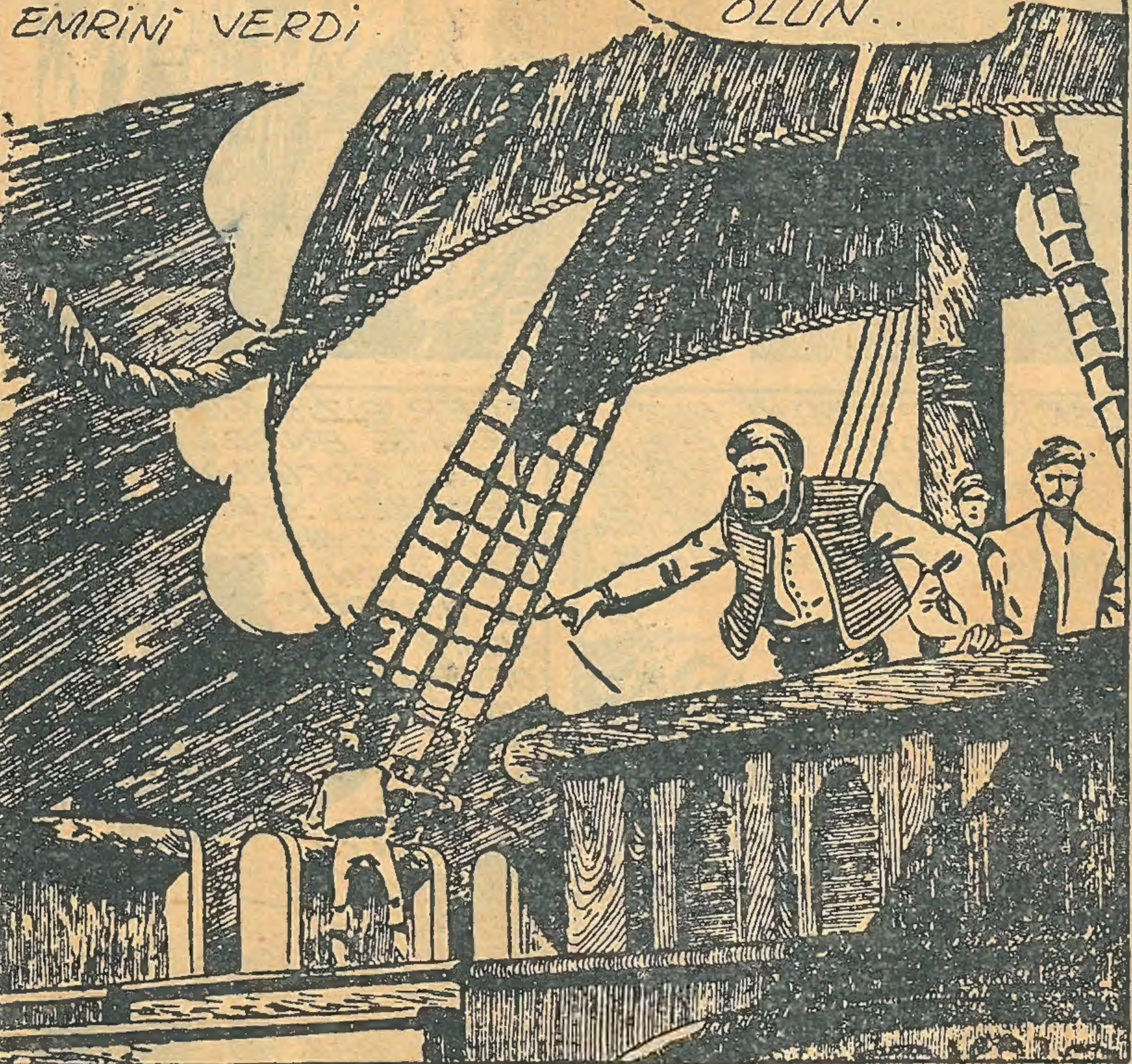
İKİNCİ GEMİNİN KAPTANI ARAP ALI BU MAĞLUBİYETE ÇOK SİNİRLENDİ.

LÂİN KÖPEKLER.. HEPİNİZ KİLİNGTAN GEÇİRECEĞİM.

İKİNCİ KORSAN GEMİSİNE BİR TEK ÜMİT KALMIŞTI ALI.. YANAŞ! EMRİNİ VERDİ

ÇİMALARI HAZIR. LAYIN.. HEPİNİZ HÜCUMA HAZIR OLUN.

FIRTINA KAPTAN VAZİYETİ FİTİLLİ TÜFEKLERİNİZİ ALIN.. GEMİYE ATLIYANI ZIMBA LAYIN.

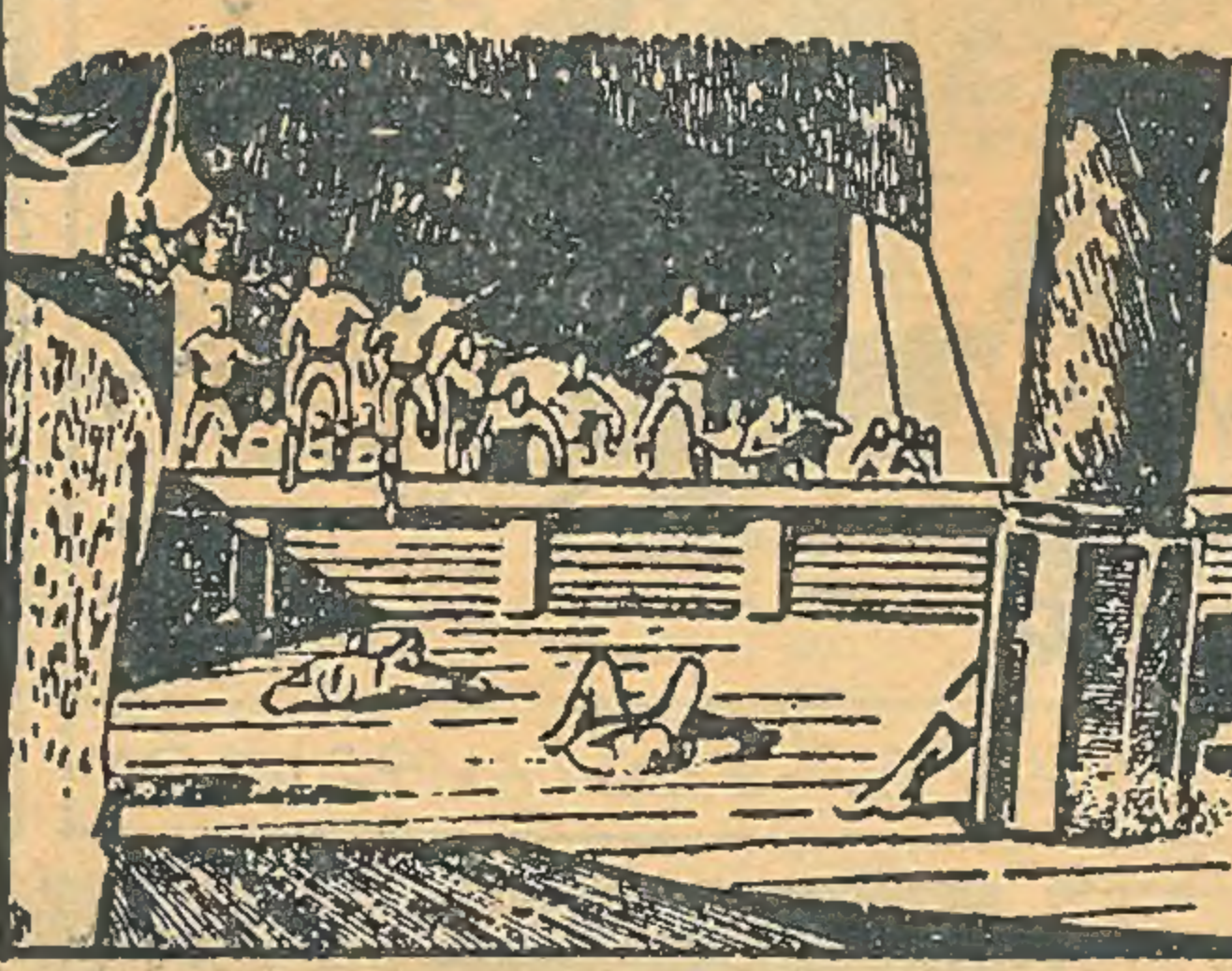
GEMİLER YAKLAŞTIKÇA KANLI BİR MUHAREBE BAŞLADI.

KORSANLAR DA AZ İNATÇI DEĞİLDİ. BİRAR SONRA BİR, SONRA BİR TANE DAHA ÇİMA ATILDI.

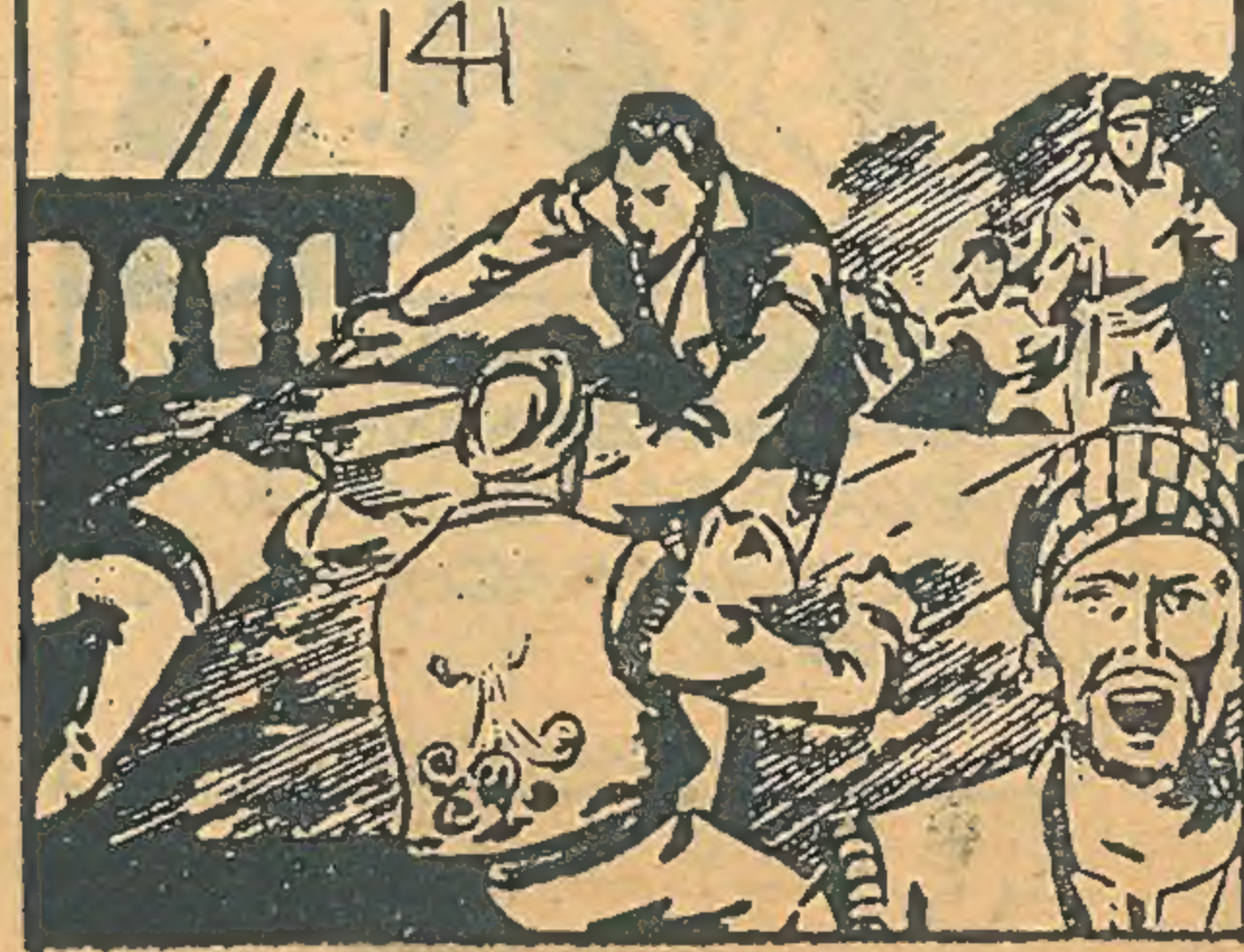
ALTMİŞA YAKIN GETEÇİ FIRTINA KAPTANIN GEMİSİNE ÇIKTILAR.

FIRTINA BİR İKİ ADAMI YLA HÜCUM.. ORTAYA DENİZE DÖKÜLDÜ.

FIRTINA KAPTAN HEM BAĞIRIYOR HEM ATILIYORDU. ADAMLARI KAPTANLARINDAN CESARET ALDILAR

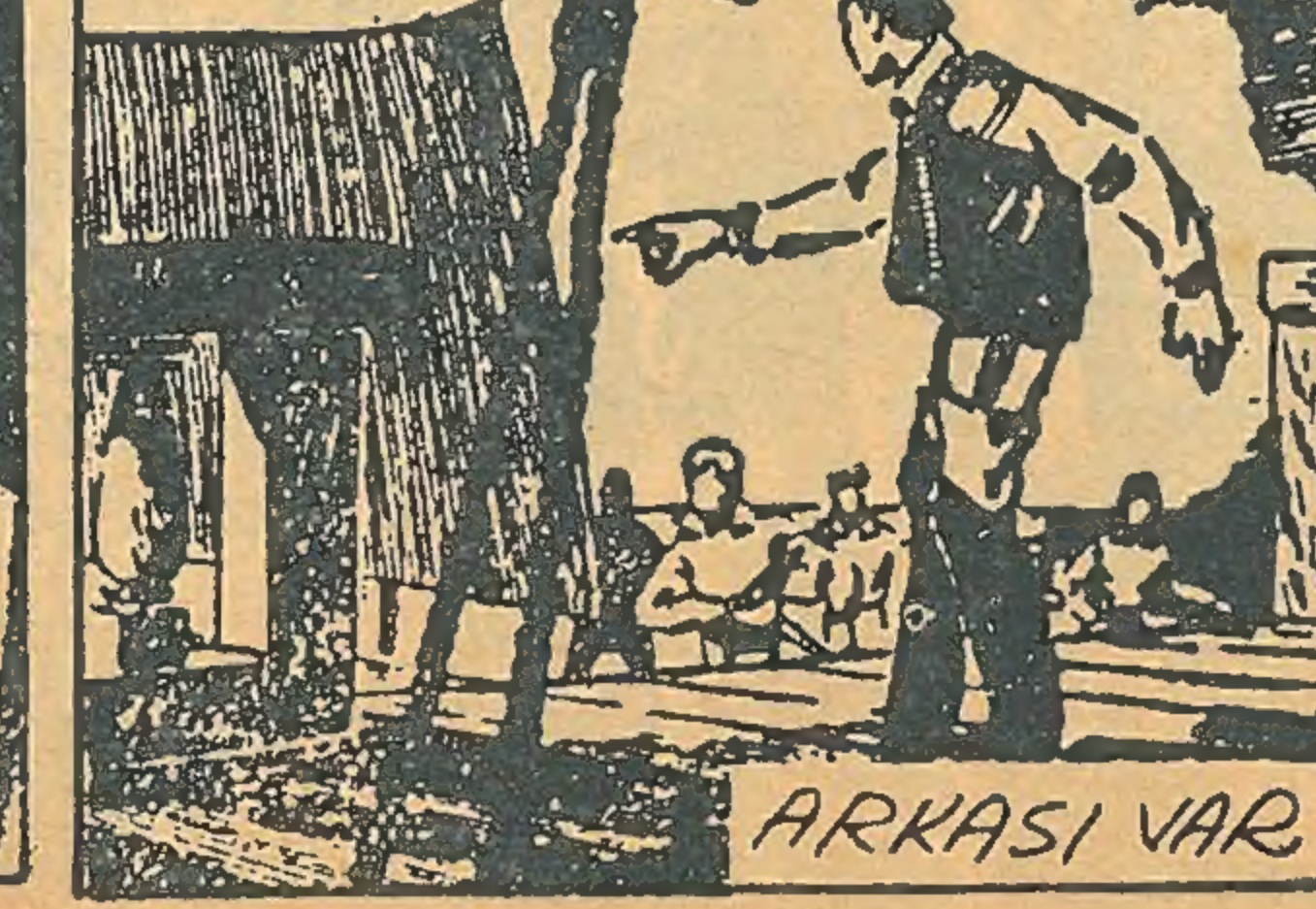

TAM BU SIRADA KORKUNÇ BİR HABER GELDİ

KAPTAN.. GEMİ SU ALIYOR. TULUMBALAR SU İÇİNDE KALDI

HAY ALLAH... FORSUMUZU İNDİRİN.. İŞ ZORLAŞTI. SAKIN TESLİMİ OLMAYIN.. ONLARIN GEMİSİNE GECECEĞİZ..

ALNIMIN

YAZISI

BASINIZA GELEN BU HÂDİSEYE NE KADAR ÜZÜLDÜĞÜMÜ TASAVVUR EDEMEZSİNİZ. BENİ EN SAMİMİ DOSTLARINIZ SIRASINA KOYMANIZI RİCA EDERİM.

YAKINLIĞINIZA TEŞEKKÜR EDERİM..

JANSENİ YAKALAMALARI ÇOK GARİBİME GİTTİ. O ÇOCUĞUN BÖYLE BİR İŞ YAPMASINA NASKİH TİMAL VERİLEBİLİR? EĞER ARZU EDERSENİZ DERÜ ADINDA BİR AVUKAT ARKADAŞIM VAR. JANSENİN MÜDAFİASINI O ÜZERİNE ALSIN..

BAY DARSAK.. BENİMLE AYNI FİKİR.. DE OLMANIZA ÇOK SEVİNDİM.. TEKLİFİNİZİ HEMEN KABUL EDİYORUM.

RİCA EDERİM BENİ YALNIZ BIRAKMAYIN.. VAZİYETTEN BENİ HABERDAR EDİN..

EMRE.. DERSİNİZ EFENDİM.. BEN ŞİMDİ AVUKAT DERÜ'YE GİDİYORUM. RİCA EDERİM ÜMİTSİZLİĞE DÜŞMEYİNİZ VE BANA İNANINIZ.

ARKADAŞIM OLACAK KONT DARSAK ME.. EĞER ALGAĞIN BİRİYMİŞ.. BENİM KLER'LE OLAN MÜNASEBETİMİ ÇEKMEZMİŞ..

ŞANSIM DÖNDÜ KLERİ ELDE ETMEK İÇİN BU KAÇIRILMAZ BİR FIRSAT.. ŞU DERÜ ÇAP KININI GÖREYİM. O BU İŞE BİR HAL YOLU BULUR

BRÜNET ŞEKERİM.. PATRON EVDE Mİ? EVET.. SİZİ BEKLİYOR EFENDİM

DERÜ YAĞLI MÜŞTERİSİNİ ÇOK İYİ KARŞILADI. KLERE KALAN MİRASIN YÜZDE YİRMİSİNİ ALACAKTI. TABİİ DARSAGİ KLER'LE EVLENİRMEĞE VE BENİ MAHKUM ETMEĞE MUVAFFAK OLURSA..

ESASLI YAĞLI BİR PARÇA BULDUM... YAVAŞ KONUŞ.. AMA İŞ YAPILMIŞ, BİTMİŞ SAYILMAZKI

SEN.. BU İŞ KOLAY!.. DE.. MEDİN Mİ? HAYDİ ŞİMDİ İŞ BAŞINA..

KOLAY TABİİ.. BÜTÜN DELİLLER ALEYHİNDE. AMA YAN SENE SENİN TARAFAINDAN GELDİĞİMİ SÖYLİYE. MEM.. İŞİ ÇAKAR KLER GÖNDER. Dİ DE RİM

BİNBİR ROMAN

YANSENİN İTİMARİ DİNİ KAZANMAMIZ LÂZİM. BUNUN İÇİN DE KLER ADINI KULLANIRIZ. EĞER KANAR DA SUÇUNU İTİRAF EDERSE İKİMİZİN DE İŞİ İŞ.. SEN KLERE, BEN PARAYA KONACAĞIZ

YAMANSIN VAL. LAHİ DERÜ... SEN BİR DA. HİSİN..

SEN YA. PACAGIN İŞİ BENDEN İYİ BİLİYOR. SUN..YALNIZ BİRAZ ÇABUK OL--

SEN İŞİ BANA BIRAK..

DARSAK'IN AĞIZI KULAKLARINA VARİYORDU. ŞİMDİ RAHAT RAHAT GİDER KLERE KUR YAPABİLİRDİ. HEMEN O GÜNÜN AKŞAMI, GİYDİ GİYİNDİ, SÜSLENDİ, ELİNE KİMET. Lİ ÇİĞEKLERDEN BİR DEMET ALDI. KLERİN EVİNE GİTTİ. GAFİL PEK ACELE ETTİĞİNİN FARKINDA DEĞİLDİ.

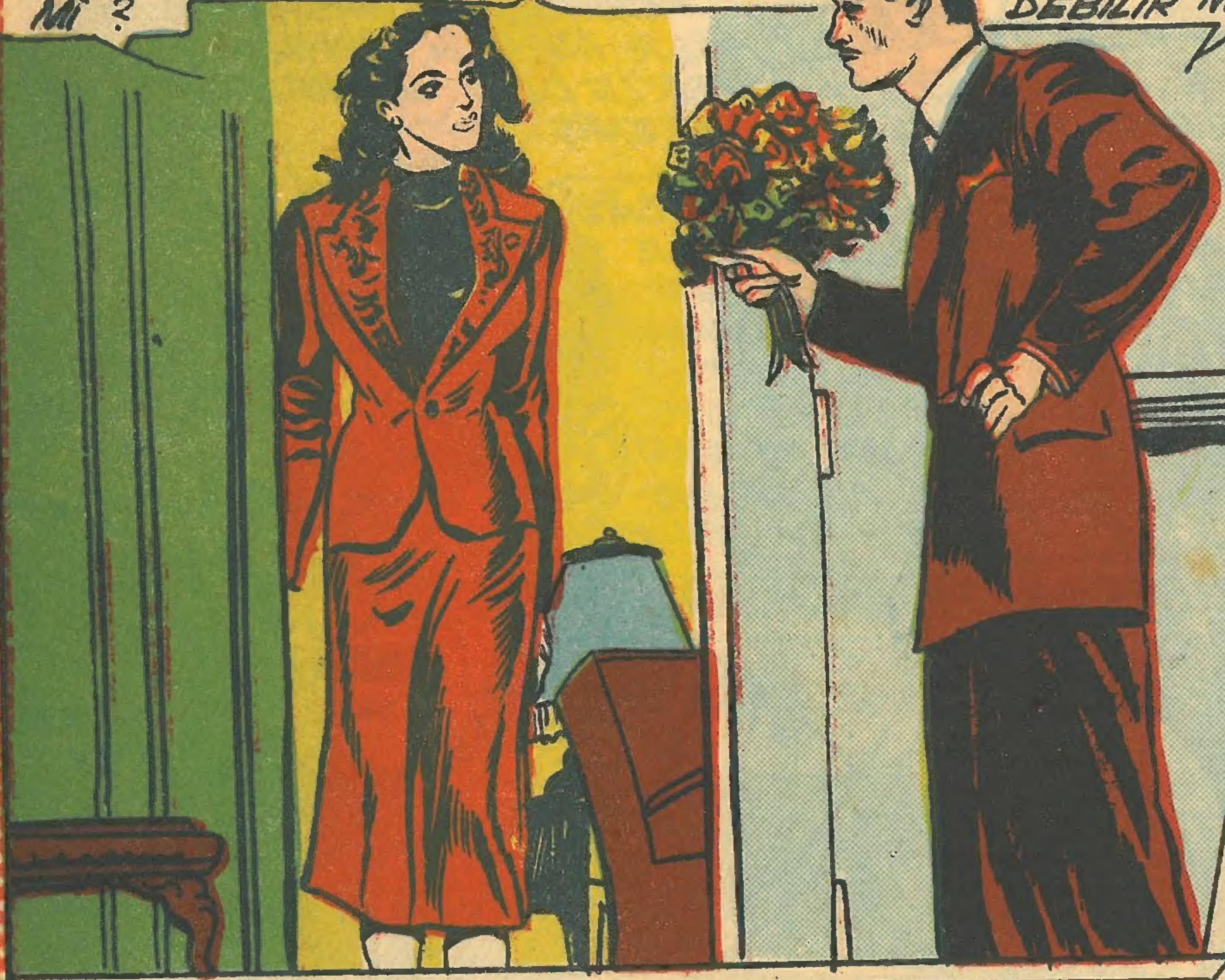

BAY DARSAK.. NE ÇABUK NETİCE ALDINIZ.. YENİ HABERLERİNİZ Mİ VAR? DOĞTUNUZ, ANUKAT DERÜ YÜ GÖRDÜNÜZ MÜ? NE DEDİ? MARK YANSENİ KURTARABİLECEK Mİ?

HABERLERİM ESASLI.. DOSTUM, YANSENİN MÜDAFASINI ÜZERİNE ALACAK. DOSYAYI TETKİK ETTİ... BASİT DEDİ.. İŞ DEĞİL. YANSENİ KURTARAKETİ TAKTİM EDEBİLİR MİYİM?

SİZE NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİMİ BİLEMİYORUM. BENİ BU SIKINTILI ANIMDA TERKETMEYEN TEK İNSANSINIZ.

BUNU NEYE YAPTIĞIMI BİLİYORSUNUZ. MESUT OLMANIZ İÇİN ELİMDEN GELEN HER ŞEYİ YAPARIM

HER GEÇEN DAKİKA AŞKIMIZIN EN BÜYÜK KAYBIDIR.. YANSEN! DİYE TUTTURMA KLER.. BENİM ONDAN NE EKSİĞİM VAR. BEN HİÇ OLMAZSA GECE YARISI KİMSEYİ ARKASINDAN JÜRMADIM.

BUNLAR NE BİÇİM LÂF? SİZDEN NEFRET EDİYORUM.. RİCA EDERİM BENİ YALNIZ BIRAKINIZ

ARKASI VAR

KLER! SENİ UZUN ZAMANDANBERİ SEVDİĞİMİ BİLİYORSUN. HİÇ BANA YÜZ VERMEDİN.. SANA BÜTÜN BARTSIZLIKLARINI UNUTTURURUM..

RİCA EDERİM BAY DARSAK.. ŞİMDİ İLÂHİ AŞK ETMENİN SİRASI MI YA BENİM İÇERİM KAN AĞLIYOR..

